PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8372 | Sîmbătă 21 martie 1970 | 6 PAGINI — 30 BANI

FURAJELE — problemă esențială a programului de dezvoltare a zootehniei

ACUM, LA ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ, ACȚIUNI ENERGICE PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE FURAJE!

Recenta plenară a C.C. al P.C.R. a aprobat Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980, care cuprinde prevederi de cea mai mare importanță pentru progresul agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației. Paralel cu sporirea efectivelor de animale este necesar să fie întreprinse încă de pe acum măsuri în vederea creșterii producției zootehnice, respectiv, obținerea unor cantități cît mai mari de carne, lapte, ouă etc. În această privință un rol important îl are asigurarea și gospodărirea furajelor. În cuvîntarea la plenară tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: „Una din obligațiile de cea mai mare răspundere ale cooperativelor este aceea de a lua toate măsurile ce se impun pentru a-și asigura necesarul de furaje pentru hrana animalelor prin forțele lor proprii sau prin dezvoltarea largă în acest domeniu a cooperării intercooperatiste". Acum, în preajma declanșării campaniei în cimp, cînd se însămînțează majoritatea plantelor de nutreț, se poate acționa cu maximum de folos pentru ca, de pe fiecare hectar destinat furajelor, să rezulte o producție cît mai mare. Ce s-a întreprins în acest sens, cum sînt corelați indicii privind creșterea efectivelor și a producției animale cu măsurile pentru mărirea cantităților de furaje și îmbunătățirea lor calitativă? Această problemă, de maximă însemnătate economică, a constituit obiectul raidului anchetă întreprins în județele Constanța, Olt, Cluj și Vrancea.

În **județul Olt** — după cum ne spune tov. Ion Rinescu, director adjunct la direcția agricolă — nu se va merge pe linia extinderii suprafețelor destinate plantelor de nutreț. În schimb se vor obține cantități suplimentare de furaje prin îmbunătățirea structurii culturilor și prin creșterea producției medii la hectar. Anul trecut s-au cultivat plante de nutreț pe 28 000 ha, iar anul acesta, de pe aceeași suprafață, se va asigura baza furajeră pentru un număr sporit de animale. Îmbunătățirea structurii culturilor constă în mărirea ponderii lucernei, care se va însămînța pe încă 5 000 hectare. Paralel cu această acțiune s-au luat măsuri pentru amplasarea plantelor de nutreț pe terenuri fertile, în apropierea fermelor zootehnice, unde se va efectua întregul complex de lucrări agrotehnice. În cooperativele agricole se cultivă 4 000 ha cu lucernă irigată. De pe acestea, anul trecut s-a obținut o producție medie de peste 60 000 kg masă verde la hectar, față de 20 000-25 000 kg masă verde la lucerna neirigată. Iată de ce cultivarea lucernei în regim irigat constituie o necesitate pentru fiecare unitate agricolă. În cadrul acțiunii de îmbunătățire a structurii culturilor furajere se înscriu și măsurile de a se cultiva, anul acesta, 1 000 de ha cu morcovi furajeri și 2 000 ha sfeclă furajeră.

Se poate aprecia că multe consilii de conducere ale C.A.P. se preocupă cu atenție de realizarea măsurilor amintite. La cooperativa agricolă Bucinișu, bunăoară, creșterea efectivelor cu 100 bovine și 800 de porcine este însoțită de acțiuni practice pentru mărirea corespunzătoare a producției de furaje. „În locul plantelor furajere puțin productive — ne spunea Marin Diaconu, președintele cooperativei — anul acesta vom cultiva 180 hectare cu lucernă, 150 ha cu orz masă verde și vom introduce în cultură iarba de Sudan pe 30 de ha. De asemenea, vom cultiva 120 de ha cu orz și 150 ha cu porumb boabe în cultură dublă. Am aplicat cîte 200 kg azotat de amoniu și 20 de tone de gunoi de grajd la hectarul de lucernă".

În cooperativele agricole din județul Constanța, în iarna trecută, balanța furajeră a rămas neacoperită cu 110 000 tone nutrețuri suculente. Această stare de lucruri constituie obiectul unor ample analize la direcția agricolă județeană și în cooperativele agricole. Inginerul zootehnist Ștefan Moise, director adjunct al direcției agricole județene, ne-a prezentat cîteva din măsurile luate pentru ca, în acest an, să se coreleze mai rațional producția de furaje cu nevoile fermelor de animale. Deși pe ansamblul județului suprafața cultivată cu furaje se menține la nivelul anilor trecuți — 46 000 ha — structura ei s-a îmbunătățit. Terenurile ce se însămînțează cu lucernă acum în primăvară însumează 2 200 hectare. De asemenea, a crescut ponderea furajelor de volum, îndeosebi a porumbului siloz, cu 9 000 hectare, față de anul trecut, în detrimentul celor ocupate cu borceag. Se prevede ca, în strînsă corelare cu extinderea suprafețelor irigate, culturile duble pentru masă verde și siloz să ajungă, anul acesta, la 42 000 hectare. Aceste măsuri, aplicate cu răspundere în fiecare cooperativă agricolă, vor duce la asigurarea unei abundențe de furaje valoroase, indispensabile redresării zootehniei.

Investigațiile făcute în cîteva unități agricole ne-au permis să constatăm aspecte semnificative care atestă că măsurile preconizate au început să fie materializate. Cooperativele agricole din Sibioara, Mihail Kogălniceanu, Lumina și Nicolae Bălcescu cultivă 550 hectare cu lucernă într-un sistem de irigații comun. Încă de anul trecut specialiștii au delimitat cele mai bune terenuri care au fost fertilizate. În cooperativele din Pecineaga, Topraisar, Straja, Cobadin și altele, specialiștii care conduc activitatea în fermele de animale, începînd din acest an, răspund și de producția de furaje. În aceste unități, după întocmirea și aprobarea planurilor de producție, s-au atribuit terenurile destinate furajelor și s-au stabilit cantitățile și dozele de îngrășăminte chimice pentru fertilizare. În general, culturile furajere au fost amplasate în apropierea fermelor de animale pentru a reduce cheltuielile de transport.

În unele cooperative însă se constată că acum, în preajma declanșării însămînțărilor, nu s-au asigurat cantitățile necesare de semințe de plante furajere. Cauza o constituie lipsa de prevedere a consiliilor de conducere care, anul trecut, n-au organizat loturi semincere corespunzătoare cerințelor. Dar și o parte din semințele produse nu sînt în situația de a putea fi însămînțate, deoarece într-o serie de unități agricole cooperatiste, ca de exemplu cele din județul Cluj, mari cantități de trifoi se află încă netreierat în șire. Deși această importantă lu-

Aurel PAPADIUC
Alexandru MUREȘAN
Radu APOSTOL
Ion NISTOR
corespondenții „Scînteii"

(Continuare în pag. a III-a)

Adunarea festivă din Capitală consacrată împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza

Vineri, 20 martie, a avut loc în Capitală, la Ateneul Român, o adunare festivă organizată sub egida Consiliului popular al municipiului București, Academiei Republicii Socialiste România și Academiei de Științe Sociale și Politice, cu prilejul aniversării a 150 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza, remarcabilă personalitate a poporului nostru, care a participat în mod nemijlocit la înfăptuirea istoricului act al unirii Țării Românești cu Moldova.

În zilele premergătoare aniversării Domnului Unirii, prin numeroase și însuflețite manifestări, întregul nostru popor a adus un cald omagiu celui care — după cum el însuși preciza — avea dorința și ambiția „...de a face ca poporul român să dobîndească sub domnia mea toate libertățile de care se bucură națiunile cele mai înaintate". Prestigioasa sa personalitate a fost, de asemenea, readusă în memoria opiniei publice internaționale, ca urmare a hotărîrii U.N.E.S.C.O. de a se aniversa în acest an împlinirea unui veac și jumătate de la nașterea domnitorului, sub sceptrul căruia România și-a făcut apariția pe harta politică a lumii.

Adunarea festivă din Capitală a prilejuit o amplă evocare a vieții și operei lui Alexandru Ioan Cuza, care și-a cîștigat dragostea și recunoștința generației sale și a generațiilor care i-au urmat, pentru slujirea fără preget a ideii înfăptuirii statului național român, străveche năzuință a poporului nostru.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Dumitru Popa, Miron Constantinescu, Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Eugen Jebeleanu, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, Ion Cotoț, secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, general-locotenent Ion Coman, adjunct al ministrului forțelor armate, secretarul Consiliului Politic Superior, Ion Popescu-Puțuri, directorul Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., Zoe Dumitrescu-Bușulenga, vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor, Andrei Oțetea, directorul Institutului de istorie „N. Iorga", Jean Livescu, rectorul Universității din București, Ion Popescu, secretar al C.C. al U.T.C., Ioana Cosma, profesoară emerită, dr. docent Gheorghe Zane, Ileana Petric, studentă la facultatea de istorie a Universității București, și Ion Petcu, maistru la Uzinele „Republica".

În sală se aflau membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, ai Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri, personalități ale vieții științifice și culturale, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții bucureștene, studenți.

Pe fundalul scenei, încadrat de drapele roșii și tricolore și de datele festive 1820—1970, se afla portretul lui Alexandru Ioan Cuza — primul domnitor al Principatelor Române.

Cuvîntul de deschidere a adunării a fost rostit de acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România.

Figura luminoasă a lui Alexandru Ioan Cuza a fost evocată de tovarășul Miron Constantinescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Academiei de Științe Sociale și Politice.

La sfîrșitul cuvîntării, prin aplauze vii, pline de căldură, întreaga asistență și-a exprimat emoționanta recunoștință față de marele patriot, ctitor al statului român, Alexandru Ioan Cuza, față de cei care conduc astăzi măreață oreră de înflorire a României socialiste.

(Agerpres)

ÎN PAG. A II-A

CUVÎNTĂRILE ROSTITE LA ADUNAREA FESTIVĂ DIN CAPITALA ȘI ALTE RELATĂRI DIN ȚARĂ

La Uzina metalurgică din Iași, unitate înzestrată cu utilaje dintre cele mai moderne, o mare parte dintre operațiile tehnologice sînt automatizate. Într-una din halele de fabricație (în fotografie) se elaborează o nouă „șarjă" de țevi sudate longitudinale.

Foto: Gh. Vințilă

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, ION GH. MAURER, L-A PRIMIT PE MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE, COOPERĂRII ȘI COMERȚULUI EXTERIOR AL REPUBLICII DEMOCRATICE CONGO

Președintele Consiliului de miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit, vineri la amiază, pe ministrul de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula.

Au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Tujon, ambasadorul României la Kinshasa.

Au luat parte Jean Marie Tuma Waku, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Congo la București, persoanele oficiale care îl însoțesc pe oaspete.

În cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a avut loc un larg schimb de vederi asupra preocupărilor actuale ale celor două țări pentru folosirea posibilităților existente de dezvoltare multilaterală a relațiilor de colaborare bilaterale. Au fost abordate, totodată, în spiritul dorinței pentru pace a celor două țări, unele probleme ale situației internaționale.

Președintele Consiliului de Miniștri a reținut pe ministrul congolez la dejun. (Agerpres)

Președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, va face o vizită oficială în România

La invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a soției sale, președintele Republicii Turcia, Cevdet Sunay, împreună cu soția, va face o vizită oficială în Republica Socialistă România, între 13 și 17 aprilie 1970.

Un reușit transplant de vitalitate

Cînd am coborît în gara Slobozia, prima mea întrebare a fost: unde este centrul?

— O ții înainte pe șosea, mi s-a răspuns.

— Și centrul?

— Păi, cam în dreptul hotelului. De fapt, tot orașul e aliniat de o parte și de alta a șoselei, mergi ce mergi și nici nu-ți dai seama cînd ai trecut de centru și-ai ieșit în cîmp. Cam asta-i Slobozia...

Fiindcă aveam timp, își amintește în continuare ing. Marius Mischiu, activist al comitetului județean de partid, am pornit-o pe jos, de-a lungul șoselei. O străjuiau case scunde de specific rural (de fapt, în porțiunea aceasta, orașul nostru își păstrează și acum vechea înfățișare), vreo două-trei prăvălioare, un hotel nu prea arătos. La o aruncătură de băț, nesfîrșitul lan de porumb și floarea-soarelui, gata parcă să cuprindă mica așezare. Treceau din cînd în cînd mașini în mare viteză (doar era șosea, nu-i așa?), stîrnind în urma lor nori groși de praf. Acesta a fost primul meu contact, acum nouă ani, spre sfîrșitul verii, cu orașul Slobozia.

Inginerul Mischiu se număra pînă nu de mult printre puținele cadre tehnice cu pregătire superioară din orașul așezat în inima Bărăganului. O penurie explicabilă la acea dată prin inexistența industriei. Slobozia, bătută de vînturile și ploile Bărăganului, ducea, parcă datorită unui uimitor mimetism biologic, o existență de plantă, renăscînd odată cu strînsul cerealelor, și recăzînd aproape imediat în somnolență și anonimat.

Numele localității a început să circule insistent relativ de puțină vreme, o dată cu hotărîrea de a stabili aici reședința județului Ialomița. Faptul, cu profunde urmări pentru viața orașului și a locuitorilor săi, a fost determinat, între altele, de poziția centrală a Sloboziei în cadrul județului, de căile de acces ce-o leagă de orașele importante din această parte a țării, și în primul rînd de București. Prin aceste artere n-au întîrziat să se scurgă într-un continuu flux de vitalitate forțele proaspete ale industrializării. A prins contur, într-un ritm accelerat, platforma industrială a Sloboziei, pe o suprafață de cîteva zeci de hectare. Primul obiectiv, dat în exploatare la sfîrșitul anului trecut, a fost fabrica de ulei, cu o capacitate zilnică de 400 tone ulei de floarea-soarelui. În ultimele două trimestre ale anului în curs sînt prevăzute să intre în exploatare fabrica de produse lactate și filatura de bumbac.

IALOMIȚA INDUSTRIALĂ

Obiectivul economic care va proiecta Slobozia în rîndul centrelor industriale importante ale țării va fi Combinatul de îngrășăminte azotoase. În 1972, aici se vor produce anual 300 000 tone azotat de amoniu și 300 000 tone uree, ceea ce situează combinatul pe același plan cu marile unități similare de la Turnu Măgurele și Craiova. Un calcul estimativ apreciază că producția agricolă suplimentară — obținută cu ajutorul îngrășămintelor produse într-un an la acest combinat — va reprezenta circa 2,3 miliarde lei. Importantele investiții destinate dezvoltării economice a județului se vor materializa în următorii ani, în cîteva zeci de obiective noi aparținînd industriilor chimică, alimentară, ușoară. În zona din vestul orașului Slobozia se preconizează a se construi o fabrică de conserve, una de zahăr, un abator modern, o moară și o întreprindere de panificație. În sfîrșit, o fabrică de tricotaje din bumbac va completa — numai într-o primă perioadă — „zestrea" acestui anonim tîrg de odinioară.

Saltul pe care-l realizează economia Sloboziei (și implicit cea a județului) prin ritmul înalt de industrializare poate fi exprimat sintetic în cîteva cifre. În 1965, producția globală a orașului era în valoare de 50 milioane lei, iar în 1970 se apropie de un miliard! Dacă vom adăuga că pînă în 1975 și această cifră va crește de aproximativ cinci ori, vom conveni

Mihai HETCO

(Continuare în pag. a III-a)

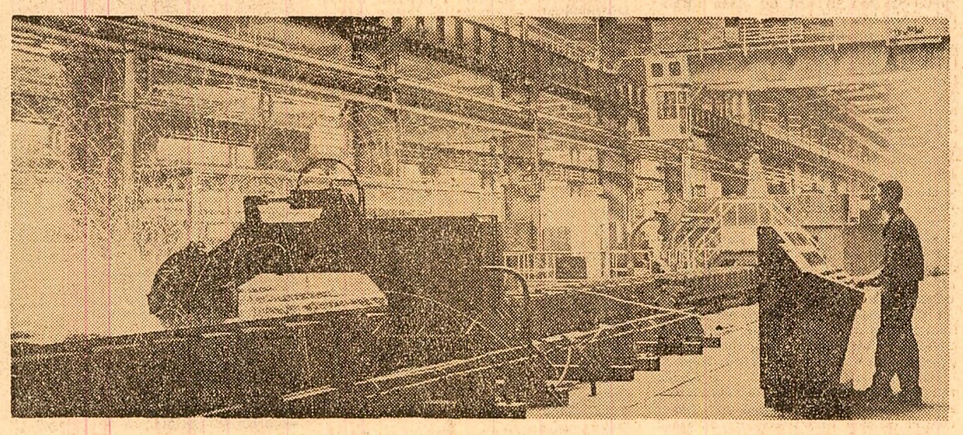

Acum, după două decenii, regăsesc la Porțile de Fier sau la Lotru acel tip de om cu care se confundă tinerețea multora dintre noi, petrecută în cei dintîi ani ai construcției socialiste. Nu e nevoie de un mare efort de memorie. Aceleași chipuri asprite de vînturi, de arșițe și ploi, aceleași scurte îmbrăcăminte, aceiași bocanci care au frămîntat pămînturile virgine, aceleași tumult te impresoară pe drumurile înalte de la Voineasa și în spațiul străvechi al Drubetei. Fără îndoială, timpul a operat adînc asupra acestei lumi, o experiență uriașă a fost acumulată, cadrul tehnic este infinit superior, existența oamenilor nu mai cere nici privațiunile, nici eforturile începutului. Dar a rămas o coordonată statornicită de-a lungul anilor, o anume trăsătură definitorie a omului care pune piatră peste piatră la edificiul României socialiste, acea stare de permanentă dăruire fără de care nu poate fi concepută așezarea unei noi civilizații. Oricîte schimbări s-au petrecut în conștiința noastră, oricît noțiunile s-au șlefuit și s-au ales, fapt este că rămîn hotărîtoare necesitatea elanului creator, setea de înnoire și perfecțiune, dinamica spirituală care dă chip și viață marilor hotăriri ale partidului. Am luat ca etalon tipul de om de pe șantier nu pentru că el ar fi singurul care construiește, nu pentru că viața lui e mai aspră, ci pentru că imaginea aceasta îmi este mai apropiată, sau poate pentru că sentimentul de dăruire e mai ușor sesizabil în această lume. Am cunoscut ingineri și meșteri bătrîni care ar avea dreptul la o existență mai comodă, la înlesniri pe care societatea în mod firesc le acordă, dar ei nu se retrag, nu visează nici apartamente luxoase, nici vile, nici mașini schimbate în fiecare an, nici călătorii pe banii statului. Cînd îi văd stînd acolo pe firul Dunării, sau pe pietrele Lotrului, mă întreb din ce plămădă sînt făcuți acești oameni? Dar cum sînt făcuți și ceilalți, cei din uzine și fabrici, cei care lucrează în păduri, cei de pe schele, din laboratoare, din școli și universități, cei care zboară sau străbat mările?

Uneori însă imaginea se răstoarnă brusc. Deschid un ziar și aflu de existența unui alt tip de om. Prezența lui, acum, printre noi este nu numai anacronică, dar de-a dreptul revoltătoare. Îl știu de mult, încă de pe vremea cînd ni se spunea că lumea e făcută din lupi și trebuie să ne purtăm ca lupii ca să supraviețuim. Pe vremea aceea era cavaler de industrie, agent electoral, șef de cabinet cu veleități de ministru și mare sforar, șobolan de ambasadă sau proxenet cu relații înalte. Galeria era nesfîrșită. Cei care n-au cunoscut această lume să cerceteze literatura unui secol întreg, de la Filimon la Călinescu și Zaharia Stancu. Știindu-se străini de această lume a noastră, îi acceptă formal teoriile pentru a putea să supraviețuiască, să-și apere o mască aparentă. Ei sînt autorii ingenioși ai unor forme de impunitate demagogică și ai unor travestiuri abile. Dar nu se mai pot ascunde pentru că lumea în care se mișcă s-a maturizat, ochiul ei e mai ager și mai neiertător. Domnul care „deschide orice ușă", domnul care mișcă din urechi, domnul care falsifică acte oficiale, domnul care primește ploconae și se lasă mituit, domnul care fură sau închide ochii în fața pagubelor obștești, nu sînt doar personaje de caricatură și de satiră, ci dușmani publici. Cînd cutare slujbaș pune în funcție un lanț întreg de relații bazate pe șantaj, pe lingușeală sau complicitate, pentru a obține avantaje neîngăduite, operația nu mai constituie un fapt divers, ci un simptom care ultragiază conștiințe. Răul, chiar izolat, trebuie să neliniștească în tot mai mare măsură, cu atît mai mult cît există realmente în cele mai largi straturi ale societății dorința fierbinte de a-l lichida cît mai grabnic. De aceea sîntem uneori uluiți aflînd că, la cutare întreprindere, cutare individ a putut opera liniștit luni și ani de zile, furînd sute de mii de lei, trăind în lux și risipă. Sîntem uluiți cînd aflăm că utilaje scumpe sînt lăsate anotimpuri întregi pe o rampă oarecare. Sîntem uluiți cînd auzim diverși responsabili, la radio, la televiziune, în ziare, disculpîndu-se, dînd din umeri, aruncînd vina unii asupra altora. Mă întreb ce s-ar întîmpla dacă pe un mare șantier n-ar ști dreapta ce face stînga, dacă ar fi îngăduite furtul, risipa, corupția? Unii se întreabă dacă nu cumva se exagerează, stăruindu-se atît de mult asupra unor matrapazlîcuri și ilegalități, asupra unor manevre obscure de chiverniseală și îmbogățire pe seama statului, pe seama noastră, a tuturor. Nu, nu se exagerează, oricît ar fi de rare asemenea cazuri. Și numai unul dacă ar fi, stăruința aceasta nu poate fi calificată altfel decît ca reacție normală a unui organism social puternic care nu se teme să demaște răul și să-l sancționeze. Replica pe care oamenii cum sînt constructorii de la Lotru ori Porțile de Fier, muncitorii marilor noastre uzine, țăranii ogoarelor ce se pregătesc pentru o nouă istorie a existenței lor, toți oamenii cinstiți, adică poporul întreg, o dau unor tipi ce se sustrag cu egoism condiției sociale noi va fi o replică neiertătoare, decisivă.

Fiecare dintre noi este o celulă a acestui organism; a reacționa spontan în fața răului social nu înseamnă numai o datorie morală, ci un act de autoapărare, de afirmare, totodată, a idealurilor de cinste și echitate pe care ni le-am făurit cu eforturi. Să-l îndeplinim fără ezitare avînd în conștiință imaginea acelor oameni, mulți, foarte mulți la număr, modești și anonimi, harnici și cutezători, cu mîinile cărora se clădește, în fiecare clipă, țara de azi, țara de mîine.

Replica celor mulți

Însemnări de Nicolae JIANU

Tineretul american împotriva războiului din Vietnam:

„NOI NU VOM MERGE!"

„Noi nu vom merge!" — au fost cuvintele de ordine ale acțiunilor organizate între 16—20 martie pe tot teritoriul Statelor Unite, pentru încetarea intervenției americane în Vietnam, în cadrul noii etape a moratoriului. Aceste cuvinte au fost înscrise pe sute de mii de insigne purtate de manifestanți, pe milioane de manifeste, pliante, ziare. În adunări, mitinguri, demonstrații și marșuri, cuvintele amintite au fost rostite cu glas tare, sacadat, de zeci de mii de tineri, exprimînd astfel protestul împotriva agresiunii S.U.A. din Vietnam și angajamentul lor solemn de a se opune acestui război nejust.

Manifestațiile contra războiului, organizate în cadrul rundei din această lună a Moratoriului pentru Vietnam, au fost îndreptate, în primul rînd, împotriva recrutărilor și încorporărilor în armată.

„Mitingurile și marșurile de anul trecut, se subliniază într-un manifest, au constituit o expresie a uriașei opoziții a opiniei publice față de acest război în care și-au pierdut pînă acum viața aproape 50 000 de tineri americani. În prezent, trebuie găsite cele mai potrivite metode pentru

CORESPONDENȚA DIN VASHINGTON DE LA C. ALEXANDROAIE

canalizarea acestei opoziții spre acele făgașuri care pot duce la intensificarea presiunilor în favoarea încetării războiului. Cunoscut fiind faptul că acest război nu s-ar putea desfășura fără carnea de tun pusă la dispoziție prin centrele de recrutări și incorporări, ne-am unit forțele pentru a convinge tineretul American să declare **„Noi nu vom merge!"** atunci cînd vor fi chemați sub arme".

În cele cinci zile ale moratoriului, în circa 400 de orașe, mari și mici, de pe tot cuprinsul Statelor Unite, au fost făcute ruguri în fața centrelor de recrutare și incorporare, în care tinerii și-au ars ordinele de recrutare. În fața a numeroase alte centre au fost postate pichete. Sute de mii de tineri au semnat petiții împotriva războiului și a recrutărilor. Cele mai mari manifestații au fost organizate de studenții universităților Harvard, California, Yale, Princeton, Wisconsin, și colegiilor Amherst, John, Hopkins, Alexandria. Tema încetării războiului a format obiectul dezbaterilor în peste 600 de institute și universități, școli și colegii. Cu prilejul unor asemenea dezbateri s-au organizat sondaje în rîndul participanților. La Alexandria, spre exemplu,

(Continuare în pag. a VI-a)

ANIVERSAREA LUI ALEXANDRU IOAN CUZA

Cuvîntarea tovarășului Miron Constantinescu

Stimați tovarăși,

Aniversăm azi împlinirea a 150 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza, fiu ilustru al poporului român, luptător de frunte pentru formarea și consolidarea statului național unitar, primul conducător al României moderne. În conștiința poporului, numele lui Cuza este indisolubil legat de unul dintre cele mai de seamă momente ale istoriei patriei, de actul care a pus bazele statului național român — unirea Principatelor.

Al. I. Cuza a trăit într-o perioadă de răscruce, de trecere de la o societate la alta, de adînci frămîntări și transformări, viața sa identificîndu-se în largă măsură cu procesul de constituire a României moderne.

Vorbitorul a subliniat că, **deși a purtat titulatura și însemnele tradiționale ale domniei, Alexandru Ioan Cuza, impus și ales de masele populare, nu s-a considerat decît un mandatar al voinței poporului, înțelegînd să folosească prerogativele domnești spre a sluji interesele naționale fundamentale.** „Eu vă declar — spunea el în ultimul său mesaj adresat Camerei Deputaților — că singura mea ambiție este de a păstra dragostea poporului român, este în adevăr de a fi folositor patriei mele, de a menține drepturile ei neatinse... Fie în capul Țării, fie alături cu dv., eu voi fi totdeauna cu țara, fără altă țintă decît voința națională și marile interese ale României". Cuza a intrat în galeria oamenilor de vază ai României nu numai prin contribuția sa la înfăptuirea Unirii, dar și prin toate marile acte pe care le-a îndrumat și care au dat contur României moderne.

Partidul Comunist Român cinstește tradițiile luptei democratice, de eliberare națională și socială, muncitorești ale poporului român și ale naționalităților conlocuitoare. Acționînd în acest spirit, omagiem ilustrele personalități care în decursul veacurilor au luptat pentru marile interese și aspirații ale poporului.

Sărbătorind 150 de ani de la nașterea lui Cuza, manifestăm profundul respect, înalta prețuire a partidului, a întregului nostru popor față de tradițiile luptei democratice și revoluționare duse de înaintași.

Vorbitorul a arătat că, pentru a înțelege mai bine rolul jucat de Cuza în istoria patriei, este necesar să aruncăm o privire asupra epocii în care a trăit. O asemenea retrospectivă ne dă prilejul să meditățm nu numai la pildele de vibrant patriotism și chiozvințâ politică pe care le-au dat unionistii, ci și la ansamblul evoluției poporului nostru. Într-adevăr, Unirea, căreia Cuza și ceilalți făuritori ai ei i-au consacrat cu generozitate întreaga lor energie, nu a fost triumful unei singure generații, ci un ideal plămădit în decurs de secole.

Vorbitorul a arătat, în continuare, că acest ideal și-a tras seva din conștiința originii comune, a unității de neam și de limbă, transmisă din generație în generație și continuu cimentată prin multiplele legături — economice, politice și culturale — care, în curgerea veacurilor, au unit tot mai strîns poporul din ținuturile de dincoace și de dincolo de Carpați. Conștiința unității răzbate din întreaga cultură românească, de la părinții scrisului nostru istoric — cronicarii moldoveni și munteni din secolele XVII și XVIII — și pînă la reprezentanții școlii ardelene, ca să nu mai vorbim de întreaga pleiadă de scriitori, publiciști și oameni politici din secolul trecut, care au pregătit și înfăptuit unirea. Cuvintele savantului domn al Moldovei, Dimitrie Cantemir: **„neamul moldovenilor, muntenilor, ardelenilor, cu toții, cu un nume de obște români se cheamă"** sînt continuate firesc — ca reflectare a aceleiași realități, dar mai închegată și mai pregnantă prin lucrarea a încă unui secol și jumătate de istorie — de aprecierile lui Nicolae Bălcescu.

Dacă premisele Unirii se întîlnesc în vremurile îndepărtate ale istoriei noastre, înfăptuirea ei s-a impus ca o necesitate obiectivă, stringentă, la mijlocul secolului trecut, sub impulsul dinamic al dezvoltării legăturilor economice dintre țările române, al extinderii relațiilor capitaliste, al progresului economic.

Lupta pentru Unire a cunoscut în istoria României mai multe momente culminante. Primul a fost mișcarea revoluționară condusă de Tudor Vladimirescu în 1821. Ceea ce dă acestei mișcări revoluționare caracterul de revoluție este faptul că a reprezentat o puternică mișcare a maselor populare cu caracter insurecțional pentru crearea atît a unor **noi relații sociale** în Țara Românească, cît și pentru **cucerirea neatîrnării față de Imperiul otoman.** Trăsăturile ei distinctive merită să fie amintite: a fost pregătită cu mult înainte de către un **nucleu conducător** în frunte căruia se afla Tudor Vladimirescu; mișcarea a dispus de **forțe armate**, organizate și antrenate — pandurii și plăieșii; a avut o **strategie și o tactică politică**, Tudor Vladimirescu urmărind o cît mai largă cuprindere a maselor populare și a tuturor claselor sociale; au existat **o strategie și o tactică militară** care au permis forțelor armate ale revoluției să parcurgă victorioase drumul din plaiul Cloșanilor pînă la capitala țării și să ocupe București; timp de două luni forțele revoluționare au deținut **puterea politică în stat**; mișcarea a avut un **program politic** formulat în Proclamația de la Padeș, în proclamațiile de la București și în alte documente; pentru prima dată Tudor formulează **într-un document public** ideea unității naționale și a necesității strîngerii legăturilor dintre românii din Țara Românească și Moldova, **„ca unii ce sîntem de un neam, de o lege, și supt aceeași stăpînire, și ocrotiți de aceeași putere". (5 aprilie 1821).**

Al doilea moment culminant a fost acela al revoluției burghezo-democratice din Moldova, Țara Românească și Transilvania 1848—1849; aceasta revoluție a avut un caracter **antifeudal**: a cuprins **toate țările românești**; a ridicat la luptă **masele largi ale poporului** care au arborat **propriile lor revendicări**; a proclamat **marile țeluri** ale neatîrnării, democrației, reformei agrare, înarmării populare, dezvoltării economice și culturale. La Blaj s-a ridicat și glasul miilor de țărani și intelectuali care au cerut **„vrem să ne unim cu Țara!".** După aceea (12/24 mai) la Brașov, emigranții revoluționari moldoveni au cerut în programul „Prințipiile noastre pentru reformarea patriei": **„Unirea Moldovei și Valahiei într-un singur stat neatîrnat românesc".** În august, Mihail Kogălniceanu a formulat în programul său, „Dorințele partidei naționale în Moldova", necesitatea Unirii Principatelor, considerînd-o drept **„cheie de boltă"** a edificiului statal românesc.

O cuprinzătoare caracterizare a însemnătății revoluției din 1848 a dat-o tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea ținută cu prilejul împlinirii a 120 de ani de la revoluția din 1848: **„Cu toate că a fost înfrîntă, revoluția de la 1848 a avut consecințe profunde asupra evoluției ulterioare a poporului român. Ea a zdruncinat puternic întregul edificiu social-feudal, a dat un nou impuls dezvoltării societății pe calea capitalismului, a deschis drumul unor mari prefaceri și transformări în structura societății, al înfăptuirii unor idealuri fundamentale ale poporului nostru. Ea a aprins flacăra spiritului revoluționar în țările române, a dezvoltat și mai puternic conștința de sine a poporului român, convingerea locuitorilor celor trei state românești asupra necesității unității naționale în cadrul frontierelor aceluiași stat".**

La această revoluție a participat în Moldova și tînărul Al. I. Cuza. Arestat și maltratat, chiar rănit la un picior, Cuza era destinat să fie destărat în Imperiul otoman; dar el a **evadat la Brăila de sub escortă** și astfel a izbutit, două luni mai tîrziu, în **mai 1848**, să se găsească, alături de alți tineri români din Principate, ca martor emoționat al măreței adunări de la Blaj. **În iunie**, în Bucovina, unde făcea parte din Comitetul revoluționar moldovean, semna proclamația adresată de Partidul Național din Moldova poporului român: „Fraților! — se arăta în proclamație — încă o dată vă strigăm: Unire și bărbăție!"

Din nou în pleiada proeminentelor figuri ale epocii Unirii se detașează în prim plan Alexandru Ioan Cuza. **În toamna 1858**, cînd după Convenția de la Paris apărea evident că numai poporul român putea da o rezolvare problemei Unirii, în condițiile în care alegerile deputaților în viitoarea Adunare electivă se împuneau ca avînd o deosebită importanță. Cuza a fost întărît în funcția de **locțiitor de hatman** și prin **aceasta, pus în fruntea armatei, postul de hatman fiind vacant.** Alegerea în persoana sa a primului conducător al statului național român a fost rezultatul prețuirii pe care și-o cîștigase în popor pentru patriotismul înflăcărat, spiritul și ideile democratice, al încrederii. Partidei Naționale în armată și în comandantul ei, o expresie a convingerii maselor că în înalta răspundere încredințată avea să se consacre cu abnegație realizării doleanțelor lor.

Vorbitorul a înfățișat în continuare succesiunea evenimentelor ce au dus la dubla alegere a lui Al. Ioan Cuza, act istoric prin care poporul român, dînd dovadă de destoinicie, ingeniozitate și îndrăzneală, a înfăptuit Unirea Principatelor, a realizat statul național.

Făuritorii Unirii au fost masele cele mai largi ale poporului, a căror voință s-a dovedit mai puternică decît toate piedicile ridicate pe plan intern și extern. În istoria țării noastre au înscris admirabile file de eroism miile de lucrători, tîrgoveți, țărani care au dat glas năzuinței de unire în nenumăratele „adeziuni", au dejucat încercările de a falsifica alegerile pentru Adunarea Ad-hoc a Moldovei, au asigurat, prin presiunea exercitată asupra Adunării elective din București, dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza. Tocmai aceasta a inspirat celebra acțiune a lui Mihail Kogălniceanu: „Unirea e actul energic al întregii națiuni române... Unirea, națiunea a făcut-o!"

O contribuție de seamă la înfăptuirea Unirii au avut spiritele înaintate ale vremii — oamenii politici, scriitorii, publiciștii — animați de dragostea fierbinte față de patrie și popor. Activitatea plină de dăruire pentru cauza națională, desfășurată de Al. I. Cuza, Mihail Kogălniceanu, V. Alecsandri, Costache Negri, V. Mălinescu, C. A. Rosetti, D. Bolintineanu, Cezar Bolliac, Grigore Alexandrescu, Mircea Mălăeru și alții, reprezintă o strălucită ilustrare a rolului de seamă ce-l pot juca personalitățile politice atunci cînd se apropie de năzuințele poporului, cînd acționează în sensul cerințelor obiective ale dezvoltării sociale.

Statul național român s-a născut ca stat **democratic**, printr-o mare mișcare burghezo-democratică și **ca urmare a unei revoluții burghezo-democratice, cea din 1848—1849**, fiind creat de **oamenii** acestei revoluții. **Prin formarea statului național s-au creat condițiile pentru accelerarea dezvoltării țării. Unirea și reformele burghezo-democratice care i-au urmat au asigurat ampla dezvoltare a relațiilor capitaliste de producție, au deschis drum progresului economic și social, au permis înscrierea României printre statele moderne ale lumii și au apropiat momentul necesar al unirii Transilvaniei cu vechea Românie.**

Referindu-se la problemele cu care a fost confruntat tînărul stat român creat prin unirea din 1859, vorbitorul a relevat că un prim obiectiv, de însemnătate capitală, era consolidarea unirii, obținerea recunoașterii ei de către statele străine. Drumul spre acest obiectiv nu era ușor, ținînd seama de împotrivirea imperiilor otoman și habsburgic, dar el a fost atins datorită în bună măsură tenacității și curajului, clarviziunii și iscusinței politice manifestate de cîrmuirea noului stat român. Cuza a încercat să ducă o politică externă îndrăzneață, avînd în permanență în minte gîndul desăvîrșirii unității statale și a independenței.

Dubla alegere a fost în mod firesc punctul de plecare al unui întreg ansamblu de reforme, care au cuprins în rețeaua lor viața social-economică, politică și culturală. **Reformele au avut pe de o parte un aspect de unificare, ele fiind menite a suda cele două țări și a le transforma într-un stat unic, iar, pe de altă parte, ele au avut un net aspect democratic — în limitele orînduirii capitaliste.** De la **generalizarea obligațiilor fiscale** la toate păturile sociale — continuîndu-se însă o repartiție nejustă — la desăvîrșirea organizării unui **aparat de stat** și a unei **armate moderne**, la **organizarea unui sistem de învățămînt**, care a fost concretizat îndeosebi prin legea din 1864, la **dotarea justiției** — și ea organizată modern — cu **instrumente de judecată corespunzătoare** (Codul Civil, Codul Penal etc.), reformele au îmbrățișat un larg cîmp de acțiune și au transformat în mod evident cele două principate într-un stat unitar și modern. Însemnate în ansamblu, dintre reforme se impun atenției însă în mod deosebit **secularizarea din 1863**, care a dus la recuperarea de către stat **a unui sfert din teritoriul național aservit bisericii** de peste hotare și din țară și **legea rurală din august 1864**, actul istoric culminant al perioadei Cuza. Importante sînt și reformele menite a integra Principatele Unite în circuitul mondial, cum a fost, de pildă, **adoptarea sistemului metric.**

În secularizare» averilor mănăstirești și reforma agrară, Cuza a întîmpinat împotrivirea înverșunată a reacțiunii din interior, mai cu seamă a moșierimii.

Prin reforma agrară au fost improprietăriți aproape o jumătate de milion de țărani, capi de familie, care au primit mai mult de 1 766 000 hectare de teren, au fost desființate o serie de forme de exploatare specifice feudalismului. Este adevărat că reforma a avut un caracter limitat, menținînd marile latifundii; cu toate acestea, ea a dat o puternică lovitură modului de producție feudal, a contribuit la dezvoltarea relațiilor capitaliste, la progresul societății românești pe linia burghezo-democratică, a întărit baza de masă a statului național român. Fără această reformă, fără ansamblul reformelor din vremea lui Cuza nu ar fi fost posibilă intrarea României în rîndul statelor civilizate ale lumii.

Alexandru Ioan Cuza a încercat să dezvolte legăturile dintre mișcarea de eliberare românească — **superioară calitativ prin aceea că beneficia de un nucleu de stat național — cu mișcările de eliberare din centrul și sud-estul european.** În 1859 și în 1860 a încheiat convenții cu emigrația revoluționară maghiară prin intermediul generalului G. Klapka, iar în 1863 a avut o importantă întrevedere cu un alt fruntaș al acesteia, generalul Türr Istvan.

În timpul lui Cuza, patrioții maghiari au găsit adăpost pe teritoriul țării noastre. Principatele Unite au acordat un sprijin eficient revoluționarilor polonezi.

Mișcarea de eliberare bulgară a găsit în continuare în Principate o bază de desfășurare a acțiunilor ei. Școlile au fost deschise tinerilor bulgari, viața economică a oferit de asemenea bulgarilor un cadru de desfășurare a activității lor și, prin aceasta, de strîngere de fonduri destinate eliberării țării lor. În Principatele Unite au apărut diferite periodice bulgărești, cel mai de seamă fiind foaia româno-bulgară „Viitorul" a lui G. S. Rakovski.

Vorbitorul a arătat apoi că dacă reformele cu caracter democratic, progresist i-au atras lui Cuza dragostea și atașamentul poporului, ele au stîrnit în schimb o aprigă adversitate din partea reacțiunii, ale cărei premise constau în ura de clasă împotriva acestor reforme.

Spiritul de obiectivitate cere ca, o dată cu relevarea marilor merite ale lui Alexandru Ioan Cuza, să decelăm limitele sale, limite care, în genere, au fost acelea ale clasei pe care a reprezentat-o. Domnitorul a avut, e drept, anumite scăderi, oscilări și inconsecvențe, s-a lăsat citeodată influențat de prieteni răuvoitori, dar, așa cum a precizat Mihail Kogălniceanu, **„nu greșelile lui l-au răsturnat, ci faptele cele mari".**

Complotul urzit de forțele politice stigmatizate de însăși publicistica epocii prin denumirea de „monstruoasa coaliție", a determinat în cele din urmă, înlăturarea lui Cuza și expulzarea sa.

Pentru faptele sale mari, străbătute de un adevărat patriotism, Cuza și-a cîștigat, pentru totdeauna, înalta prețuire și recunoștința poporului român.

În perspectiva istorică — a arătat mai departe vorbitorul — cei 7 ani ai cîrmuirii lui Cuza apar ca o perioadă de cea mai mare însemnătate în viața țării. Sub însemnele ei s-a pus piatra de temelie a statului național unitar român, s-au durat baze solide pentru clădirea edificiului României moderne.

Rolul hotărîtor în înfăptuirea Unirii din 1859 l-a avut **factorul intern, lupta poporului român, a națiunii române, pentru înfăptuirea statului unitar democratic românesc.** Desigur că sprijinul unor state ca **Franța, Rusia, Prusia, Italia** (Piemontul) a avut o deosebită însemnătate; **dar nu jocul diplomatic al marilor puteri sau tratativele de la Osborne dintre Napoleon III și regina Victoria au determinat Unirea, ci hotărîrea de luptă, perseverența și consecvența poporului român și a conducătorilor săi.**

Poporul român a privit însă de la început Unirea din 1859 doar ca un pas fundamental spre făurirea statului național unitar, căruia trebuiau în mod necesar să-i urmeze cucerirea independenței, unirea Transilvaniei cu România. Așa cum se știe, independența de stat a fost cucerită în cursul războiului din 1877, prin lupta eroică dusă de armata română, alături de ostașii ruși și patrioții bulgari.

Unitatea statală continua să rămînă însă un deziderat neîmplinit, atîta timp cît o însemnată parte a teritoriului țării se mai afla sub stăpînire străină. După cum remarca Lenin la începutul anului 1917, **„foarte mulți români și sîrbi (în raport cu numărul total al românilor și sîrbilor) locuiesc în afara granițelor statului „lor", că, în general, „construcția de stat" în direcția burghezo-națională nu s-a terminat în Balcani".**

Clipa desăvîrșirii unirii avea să sosească, cum se cunoaște, la sfîrșitul primului război mondial, cînd, în condițiile favorabile create prin prăbușirea imperiului țarist și victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, prin sfărîmarea imperiului habsburgic, poporul român a izbutit prin lupte ample și continue, să-și impună voința. Încununare a unui îndelungat proces istoric, unirea Transilvaniei cu țara a avut o imensă însemnătate pentru întreaga evoluție ulterioară a României. Ea a deschis mai larg calea spre dezvoltarea națiunii române, a creat cadrul pentru un avînt mai rapid al economiei, științei și culturii, pentru întărirea mișcării muncitorești și revoluționare și intensificarea activității tuturor forțelor progresiste.

Cu toate acestea, în timpul regimului burghezo-moșieresc poporul muncitor nu și-a putut împlini năzuința de a fi cu adevărat stăpîn al țării, de a se dezvolta liber, potrivit intereselor sale fundamentale. Coalizarea unor puternice cercuri ale burgheziei cu moșierii reacționari, manifestată încă pe vremea lui Cuza și adîncită ulterior, a dus la menținerea unor importante rămășițe feudale în agricultură, la frînarea creșterii economice, la înțețirea exploatării maselor muncitoare de la orașe și sate, la accentuarea caracterului reacționar al puterii de stat. Politica claselor exploatatoare de subordonare economică și politică față de marile puteri imperialiste a dăunat profund intereselor naționale, a adus grave știrbiri independenței și suveranității de stat.

Rolul de a conduce lupta pentru emancipare socială și deplina libertate națională a poporului român a revenit proletariatului — clasa cea mai înaintată a societății noastre. Aprigele și îndelungatele bătălii sociale desfășurate sub conducerea partidului clasei muncitoare — partidul comuniștilor — strălucit încununate prin victoria deplină și definitivă a socialismului, au dus nu numai la împlinirea, dar și la depășirea cu mult a idealurilor generoase ale unioniștilor.

Referindu-se pe larg, în continuare, la realizările obținute în anii construirii socialismului, vorbitorul a arătat că năzuința majoră a înaintașilor noștri — o țară cu adevărat independentă, cu un popor liber și stăpîn pe soarta sa — a devenit o realitate vie în România socialistă. Socialismul a descătușat toate energiile creatoare ale națiunii noastre și le-a creat condițiile pentru nestingherită afirmare. În aceasta rezidă, de altfel, principala explicație a marilor realizări dobîndite de poporul nostru, a progresului impetuos al societății românești contemporane.

Noua orînduire a dus la schimbarea profundă a structurii sociale a țării, a făurit concordanța reală de interese a tuturor claselor și categoriilor populației a creat baza obiectivă a procesului de dezvoltare și întărire a unității națiunii socialiste, după eliminarea completă a claselor exploatatoare Aliantă clasei muncitoare cu țărănimea, participarea activă a intelectualității la dezvoltarea multilaterală a țării, prietenia frățească dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare conferă trăsătura de nezdruncinat orînduirii socialiste.

Programul de acțiune elaborat de Congresul al X-lea al partidului, în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, călăuzește, în prezent, activitatea întregului popor polarizînd eforturile în direcțiile hotărîtoare ale progresului.

Pe această linie, Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c., reprezintă un moment cardinal; expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, programele naționale privind buna gospodărire a apelor și îmbunătățirile funciare, creșterea animalelor și sporirea producției animaliere au o însemnătate deosebită atît pentru dezvoltarea forțelor productive ale țării, cît și pentru ridicarea nivelului de trai al poporului nostru

Ansamblul de măsuri privitoare la stimularea și mărirea forțelor productive ale țării, la perfecționarea relațiilor de producție, care se pot dezvolta rapid în epoca socialismului numai pe baza unei tehnici înaintate acest ansamblu, care a devenit azi programul de lucru al întregului nostru popor, este chezășia unor noi realizări economice cu mari urmări în toată viața socială a țării.

Experiența de viață a poporului nostru — a spus în continuare vorbitorul — confirmă și ea că în lumea contemporană rolul națiunii nu numai că nu s-a perimat, ci, dimpotrivă, se manifestă și se va manifesta încă multă vreme, ca o imensă forță care vitalizează eforturile constructive ale popoarelor Cu atît mai mult în condițiile socialismului, națiunea, ajunsă la deplină înflorire, acționează ca un factor major de accelerare a progresului, a înaintării spre comunism.

În spiritul ideilor marxism-leninismului, al tradițiilor înaintate ale poporului român, partidul nostru a conceput și concepe dezvoltarea națiunii noastre socialiste în strînsă solidaritate și frăție cu toate popoarele lumii, pe baza respectului deplin al independenței și suveranității lor. Însăși școala aspră a istoriei, nenumăratele furtuni prin care a trecut, suferințele îndurate de pe urma cotropitorilor, a dominației străine, au sădit în inima poporului român sentimente de profundă stimă și respect pentru lupta de eliberare a altor popoare. Partidul și statul nostru militează pentru dreptul fiecărui popor de a se dezvolta liber, conform voinței și intereselor lui, pentru egalitatea în drepturi a tuturor statelor, pentru respectul independenței și suveranității naționale, pentru colaborarea, prietenia și înfrățirea popoarelor de pe întregul glob.

Realitățile lumii contemporane demonstrează cu tărie că idealurile unității și libertății naționale, departe de a se fi perimat, au căpătat în zilele noastre valori noi, sensuri mai profunde, acționînd ca o puternică forță a dezvoltării istorice. Aceste idealuri însuflețesc lupta popoarelor pentru valorificarea deplină a posibilităților lor creatoare, iar afirmarea lor se concretizează în multiplele contribuții originale aduse în epoca noastră la progresul general al umanității. În același timp, respectarea independenței și suveranității fiecărui popor, a drepturilor sale inalienabile se impune ca cea mai importantă condiție pentru crearea unui climat internațional de înțelegere și apropiere, pentru asigurarea păcii și dezvoltarea colaborării între popoare.

În centrul politicii externe a partidului și guvernului nostru se află constant prietenia, alianța și colaborarea cu țările socialiste. România dezvoltă consecvent relațiile sale de colaborare și cooperare economică, tehnică, științifică cu țările membre ale C.A.E.R., cu toate statele socialiste, văzînd în aceasta un factor de bază al progresului fiecărei țări socialiste, al întăririi sistemului mondial socialist în ansamblu. Țara noastră participă, de asemenea, la colaborarea politico-militară în cadrul organizației Tratatului de la Varșovia, dezvoltă legăturile de prietenie ale armatei noastre cu armatele statelor membre ale acestui tratat, cît și cu armatele celorlalte țări socialiste.

Urmînd cu consecvență politica sa îndreptată spre îmbunătățirea climatului internațional, România promovează relații de colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire social-politică, pe baza principiilor coexistenței pașnice.

Poporul nostru este alături de forțele progresiste de pretutindeni care luptă pentru libertate, împotriva colonialismului și neocolonialismului, pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, împotriva acțiunilor agresive ale imperialismului și a atentatelor lui la suveranitatea popoarelor.

Astăzi — a spus în încheiere vorbitorul — forțele păcii, democrației și progresului sînt uriașe; acționînd în strînsă unitate, ele sînt considerabil mai puternice decît forțele reacțiunii și imperialismului, pot să zădărnicească planurile cercurilor agresive, să asigure securitatea în lume. Desfășurarea cu succes a luptei împotriva imperialismului și reacțiunii, pentru apărarea păcii depinde într-o măsură hotărîtoare de acțiunea unită a partidelor comuniste și muncitorești. De aceea, pornind de la interesele socialismului și păcii, partidul nostru consideră că depășirea actualelor divergențe și dificultăți, refacerea și întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pe baza respectării stricte a principiilor marxist-leniniste în relațiile dintre partide, constituie un imperativ de prim ordin al zilelor noastre. În acest sens, Partidul Comunist Român desfășoară o amplă activitate internațională pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare și prietenie cu toate partidele comuniste și muncitorești, militînd totodată pentru unirea tuturor forțelor revoluționare, progresiste, democratice în lupta împotriva imperialismului, pentru pace, democrație și progres social.

Cuvîntarea tovarășului Miron Nicolescu

Stimați tovarăși,

Acum exact una sută și cincizeci de ani, la 20 martie 1820, se năștea, ca fiu al spătarului Ion Cuza și al Sultanei, născută Cozadini, Alexandru Cuza, al cărui nume avea să fie legat în eternitate de un act politic de covîrșitoare importanță pentru poporul nostru: Unirea Țării Românești și a Moldovei. sub un același domn. și punerea. în acest mod, a primelor fundații ale statului român modern.

Conștiința obîrșiei comune și a unității de neam exista la poporul român de dincoace și de dincolo de Carpați de cînd se vorbește românește pe aceste meleaguri. Cărturari de-ai noștri și vizitatori străini au consemnat, de-a lungul secolelor, această unitate de limbă și de origine.

Unitatea politică, de stat, era un ideal mai greu de întrevăzut. Realizată fulgerător de către Mihai Viteazu, prin reunirea temporară a Țării Românești, Transilvaniei și Moldovei, ea nu a durat decît un an. Mihai Viteazu a intrat în legendă, și nu numai a noastră, ci a întregii zone sud-est europene, iar unirea realizată de el a rămas, în sufletul generațiilor următoare, ca un vis neîmplinit, dar care se poate împlini și trebuie împlinit.

A trebuit ca, o dată cu secolul al XIX-lea, cînd se dezvoltă orînduirea socială capitalistă popoarele subjugate ale Europei să simtă nevoia eliberării și a unirii în cadrul unor formații politice omogene ca o necesitate obiectivă. În acest context internațional se dezvoltă puternic mișcarea de emancipare națională și socială a poporului român.

Printr-o memorabilă acțiune revoluționară de masă, Tudor Vladimirescu pornește cu pandurii săi să elibereze Țara Românească. și poate și Moldova, de domnia străinilor și să înlăture servitutile boierești. Visul lui Tudor și al tuturor înaintașilor săi devine, prin pana cărturarilor noștri din Moldova, din Țara Românească, din Transilvania, o armă foarte eficientă de luptă.

Nu este de mirare, în asemenea condiții, că în programul revoluționarilor de la 1848, din Țara Românească și din Moldova, figura ca prim punct al revendicărilor politice unirea celor două țări, și că la marea adunare de pe cîmpia Blajului țărănimea a dat glas aceleiași năzuințe, cerînd: **„Vrem să ne unim cu țara".**

Între cei treisprezece intelectuali moldoveni progresiști care fuseseră arestați de către Mihail Sturdza și exilați. se afla și tînărul Alexandru Cuza. Îmbarcați cu destinația Turcia, acești intelectuali reușesc să ajungă în Transilvania, unde redactează un program de revendicări. Un articol al acestui program prevede „unirea Moldovei și Valahiei într-un singur stat neatîrnat românesc". Aceleași revendicări le formulează și revoluționarii munteni. S-ar putea spune că programul de la Izlaz a devenit mai tîrziu programul domniei lui Cuza.

Nu este de mirare. în aceste condiții, că la alegerea domnilor Moldovei și Țării Românești patrioții din cele două principate au știut să înfrîngă partial condițiile impuse și să aleagă un același domn pentru ambele țări, pe Alexandru Ioan I.

În sarcina grea pe care destinul i-o pusese pe umeri, Alexandru Cuza a avut parte de un colaborator excepțional, Mihail Kogălniceanu. Totul trebuia luat de la început.

Era vorba, în primul rînd, de un vast program economic de înzestrare a țării. Apoi, de un program politic: legea electorală. Apoi, de un program social: secularizarea averilor mînăstirești. precum și legea rurală. În sfîrșit, un program cultural: legea învățămîntului.

Epoca lui Cuza a fost o luptă continuă, înverșunată, împotriva marilor proprietari, care nu voiau să-și piardă privilegiile prin extensiunea dreptului de vot și nici puterea prin micșorarea latifundiilor.

În noaptea de 11 februarie 1866, Alexandru Ioan Cuza semnează, pe spatele căpitanului Pilat, din conjurația care pătrunsese în Palat, Decretul de abdicare. S-a gîndit el oare, în acel moment de intens dramatism, că el își semnase în fapt abdicarea cu 7 ani mai devreme, în josul mesajului către Cameră, la 6 decembrie 1859? Fapt este că istoria-i dat lui dreptate. La mai puțin de un veac, în urma revoluției populare a oamenilor muncii — al cărei început l-a constituit epopeea din august 1944 — programul de la Izlaz și cel al lui Bălcescu și al lui Cuza și Kogălniceanu și toate visurile de dreptate, de libertate a muncii, de eliberare de orice sclavie n-au devenit numai o realitate, dar au și fost depășite prin lupta clasei muncitoare și a partidului său, partidul nostru al tuturor, Partidul Comunist Român.

Prin politica partidului, continuator al tradițiilor progresiste ale înaintașilor noștri, prin munca fără preget a tuturor, țara noastră a devenit o imensă grădină și un șantier imens, în care se muncește.

În acest moment în care privim cu mîndrie la ceea ce am realizat pînă azi, dar și cu hotărîre asupra sarcinilor prezente, în creditul unui viitor care este al nostru și al copiilor noștri, readucerea în amintirea noastră, a celor care au pus primele pietre ale fundației statului nostru, constituie un act de pioasă recunoaștere, dar, în același timp, și mînunată lecție de viață, închinată binelui public.

În timpul adunării festive din Capitală — Foto: **M. Andreescu**

Manifestări în țară

Vineri dimineața s-a desfășurat la Craiova solemnitatea depunerii de coroane de flori la monumentul lui Al. I. Cuza. Au participat reprezentanți ai consiliilor populare județean Dolj și municipal Craiova, activiști de partid și de stat, ofițeri și militari ai forțelor armate, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, elevi. numeroși cetățeni ai orașului. Pionieri au recitat versuri dedicate domnitorului de la a cărui naștere s-au împlinit 150 de ani. În încheiere, a fost intonată „Hora Unirii".

★

În cadrul Muzeului Arhivelor Statului, cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza, Direcția generală a Arhivelor Statului a organizat un medalion documentar pe bază de mărturii ale epocii, ilustrînd activitatea sa pe tărîm obștesc. de reformator al vieții politice și sociale a țării, activitatea desfășurată în perioada Unirii Principatelor, precum și elocvente materiale care redau sprijinul maselor acordat domnitorului.

Printre cele 150 de acte oficiale — scrisori, memorii, manifeste, reproduceri de pe stampele vremii și fotografii originale — se află numeroase documente. purtînd rezoluții, intervenții și semnături ale lui Alexandru Ioan Cuza.

★

Filiala Arhivelor Statului din Suceava și muzeul local au deschis o expoziție de documente la Casa de cultură a sindicatelor. în cadrul căreia sînt prezentate acte originale, fotografii și fotocopii, precum și o bogată colecție de legi promulgate în timpul domniei lui Cuza. Sînt expuse, de asemenea, înscrisuri originale, procese verbale și tabele nominale privind împroprietărirea clăcașilor din comunele Dolhasca, Pașcani, Broșteni și Ruginoasa, precum și actul de răscumpărare a clăcii și dijmei aparținînd țăranului Simion Stanciu, din Salcea, fost deputat în Divanul ad-hoc.

★

La Casa municipală de cultură din Cluj a avut loc un simpozion consacrat aniversării a 150 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza.

Despre lupta poporului român pentru făurirea și consolidarea statului național și despre personalitatea domnitorului patriot Al. I. Cuza au vorbit profesorii Aurel Dunăreanu și Luca Manciu.

★

Universitatea populară din Giurgiu a organizat în localitate un simpozion în cadrul căruia despre personalitatea primului conducător al statului național român modern au vorbit lectorul universitar Ion Șendrulescu și scriitorul Cornel Albu. A urmat un recital de versuri.

★

La Tecuci a avut loc vineri expunerea „150 de ani de la nașterea lui Al. I. Cuza" la care au luat parte numeroși oameni ai muncii. Cu acest prilej a fost deschisă o expoziție de cărți și documente care oglindesc activitatea domnitorului și a celorlalți mari animatori ai Unirii țărilor române.

★

La Casa prieteniei româno-sovietice, prof. univ. dr. docent Vasile Maciu, membru corespondent al Academiei, a evocat, în fața unui numeros public, personalitatea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, înflăcărat luptător pentru unirea și consolidarea statului național român modern.

În încheiere a fost prezentat un spectacol muzical-literar la care și-au dat concursul actori ai teatrelor din Capitală și orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii.

(Agerpres)

pagina economică

În probe tehnologice

FABRICA DE OSII ȘI BOGHIURI DIN BALȘ

cel mai mare obiectiv al industriei constructoare de vagoane din actualul cincinal

SLATINA (Corespondentul „Scînteii") Pe platforma industrială a orașului Balș s-a consemnat o „premieră" de deosebită importanță : începerea probelor tehnologice la Fabrica de osii și boghiuri — cel mai mare obiectiv al industriei constructoare de vagoane în actualul cincinal. Muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii au asistat, cu emoție, la forjarea primei roți monobloc, destinată producției de osii montate pentru vagoane și locomotive. Capacitatea proiectată a liniei automate de fabricare a roților monobloc — prima din țară — este de 100 000 roți anual.

— În momentul de față, ne spunea tov. *Teodor Iercan*, directorul fabricii, se fac ultimele reglări și intervenții la linia automată pentru atingerea parametrilor proiectați ; la fiecare două minute trebuie să se realizeze o roată monobloc. Pînă acum au intrat în funcțiune secția sculărie, atelierul mecanic și linia de prelucrare a osiilor, de unde s-au livrat primele 200 osii simple.

Produsele fabricii din Balș vor satisface necesarul de osii montate pe roți monobloc al uzinelor de vagoane din Arad, Tr. Severin, Uzinei mecanice din Buzău și ale atelierelor de reparat vagoane și executat boghiuri ale C.F.R. Fabrica de osii și boghiuri este dotată cu unele din cele mai moderne tehnologii cunoscute pe plan mondial. Bunăoară, linia automată pentru forjarea osiilor și roților este înzestrată cu utilaje de înaltă tehnicitate, ca presa de 6 300 tone forță — unică la noi în țară — laminorul pentru laminarea roților în poziție verticală fără gaură și diferite alte prese pentru ruperea la rece a lingourilor din oțel cu diametrul de 500 mm. Fabrica va străbate încă trei etape de extindere și dezvoltare. Printre cei care au crescut în pas cu fabrica se numără maiștrii Simion Todor și Gheorghe Hircă, lăcătușii Florea Grigore și Nicolae Ștefan, matrițerul Ștefan Beer și alții.

UN REUȘIT TRANSPLANT DE VITALITATE

(Urmare din pag. I)

că Slobozia, intrată recent în orbita industrializării, atestă din plin grija partidului și statului nostru de a ridica zone ale țării altă dată condamnate la înapoiere.

Implantul de industrie realizat la Slobozia, cu toate acele multiple consecințe pe care o asemenea operație le implică — pe plan economic, social, urbanistic, cultural — relevă și aici, ca în atîtea alte locuri ale țării, o dinamizare a energiilor, importante mutații în nivelul de trai și în conștiință. Acest organism complex, care este orașul, cu oamenii și obiceiurile sale, trăiește o fecundă metamorfoză. La serviciul de sistematizare, arhitectul Romeo Chelan desfășoară în fața noastră planul care în cîțiva ani va da posibilitate Sloboziei să se considere cu adevărat un oraș modern. Din cele cinci microraioane preconizate a se ridica în următorii ani, două s-au și înălțat, grupîndu-se în jurul spitalului, impozantă clădire cu nouă etaje. Blocurile de locuințe ce se construiesc într-un ritm accelerat (circa 800 de apartamente predate „la cheie" în fiecare an) vor da cu totul alte dimensiuni urbanistice Sloboziei de mîine. O serie de mari clădiri administrative sînt terminate, altele sînt în diferite stadii de construcție.

In aproximativ un an, populația Sloboziei a crescut cu circa 2 000 locuitori. Cifra nu este de neglijat dacă o raportăm la numărul total de locuitori (16 000). Într-un județ cu specific agrar, cum este Ialomița, nașterea unui puternic nucleu industrial nu putea să nu exercite o influență magnetică asupra unor mase de oameni din mediul rural. Și astfel, au început să afluească spre noile întreprinderi — date în exploatare sau aflate numai în construcție — locuitori din Țăndărei, Bucu, Perieți, Andrășești, Ciochina ori Dragalina, în general tineri atrași de posibilitatea însușirii unor profesiuni tehnice. Combinatul de îngrășăminte azotoase are urgentă nevoie de operatori chimiști. Cîteva sute de tineri din Slobozia și comunele enumerate mai sus urmează la ora actuală cursuri de calificare la Tr. Măgurele. Iar filatura de bumbac și-a trimis viitorii tehnicieni și muncitori calificați să deprindă meseria la Arad, la uzinele textile de mare tradiție.

— Dezvoltarea vertiginoasă a industriei în orașul și județul nostru ridică probleme complexe, ne spune tovarășul Virgil Bordeianu, șef al comisiei economice a comitetului județean de partid. În prezent 62 la sută din producția globală a județului se obține datorită agriculturii și numai restul grație industriei. În 1975, acest raport se va modifica spectaculos, ponderea industriei trecînd de 50 la sută. Această schimbare de raport comportă, după cum am spus, destule greutăți. Tradiție industrială pe aceste locuri n-a existat. E adevărat, tinerii se simt atrași spre profesiile tehnice, dar pentru formarea unui specialist trebuie ani de zile, iar obiectivele economice nu așteaptă, intră în funcțiune unul după altul.

— Unde se resimte îndeosebi nevoia de specialiști ?

— La Combinatul de industrie alimentară din Slobozia ne lipsesc șase economiști și tot cam atîția ingineri (mecanici, tehnologi, energetici). La Combinatul de celuloză și hîrtie Călărași ar fi nevoie de circa 20 de cadre cu pregătire superioară, în special ingineri tehnologi. În materie de construcții-montaj — și cît de mult se construiește la noi ! — ducem lipsă de ingineri constructori și mecanici.

Slobozia reprezintă în momentul de față un excelent loc de afirmare a capacităților și dorinței de muncă. Tinerii, mai ales, își pot pune în aplicare întregul bagaj de cunoștințe, fiindu-le solicitate la maximum spiritul de inițiativă, inteligența creatoare, dinamismul. Un vast cîmp de activitate se deschide astfel specialistului îndrăgostit de profesiunea aleasă. Mai repede poate decît în centre cu o industrie complexă și de tradiție, în care lucrează un mare număr de specialiști, obiectivele economice ce se nasc pe meleagurile ialomițene asigură maturizarea accelerată în meserie și, implicit, satisfacția afirmării.

CU O MÎNĂ DAI ȘI CU-ACEEAȘI IEI...

DOUĂ MILIOANE ECONOMISITE, — ȘI DOUĂ MILIOANE IROSITE; UNDE ESTE DECI CÎȘTIGUL DE METAL DESPRE CARE VORBESC SPECIALIȘTII UZINEI „INDEPENDENȚA" DIN SIBIU ?

În sens figurativ, teritoriul uzinei „Independența" din Sibiu este străbătut de un adevărat fluviu de oțel și fontă, al cărui „debit" anual este de zeci de mii de tone. Pe felurite mașini și utilaje, metalul este prelucrat cu grijă, din el luînd naștere o gamă largă de agregate și echipamente pentru industria chimică, minieră, alimentară sau pentru alte ramuri ale economiei. În mod firesc, prima întrebare pe care ți-o pui trecînd pragul acestei mari unități consumatoare de metal privește **valorificarea și gospodărirea metalului.** Discutînd pe această temă cu numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri din uzină, am ajuns la o concluzie de natură să contrarieze pe oricine. Dar, să dăm mai întîi cuvîntul citorva cadre din întreprindere.

Ing. Virgil Taus, metalurgul șef al uzinei : Incetincet, risipa de metal este lichidată. Anul trecut a fost economisită o cantitate de peste 600 de tone, iar pentru acest an angajamentul întreprinderii — susceptibil de a fi majorat — este de 300 de tone. Aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice din planul întocmit în scopul reducerii consumului de materiale ne va permite economisirea a nu mai puțin de 440 tone metal anual. Amintesc cîteva dintre prevederile acestui plan : mărirea diametrului interior al miezurilor pentru tuburile de presiune, turnarea în coji de bachelită a brațului amestecătorului cald, revizuirea tehnologiei de turnare a polizorului pneumatic PP-60. Chiar și acolo unde se credea că nu se mai poate face nimic, tot au putut fi găsite posibilități de diminuare a consumului de metal. Este cazul carcasei granulatorului giratoric cu diametrul de 1 250 mm, la care a fost eliminat adaosul de prelucrare din interior, în felul acesta obținîndu-se o economie de circa 900 kg de metal pe bucată.

Uzina de autocamioane din Brașov : Linia de montaj general a autocamioanelor

Foto : **Gh. Vințilă**

Ing. Ilarion Rotaru, șeful serviciului control tehnic de calitate : Sînt de acord că „portițele" prin care se irosește metalul sînt tot mai puține. Economia anuală de metal este de circa două milioane lei. Mai mult : acțiunea de economisire a metalului a cuprins întreaga masă a colectivului, ceea ce e foarte bine. Și cu toate acestea, **metal se mai pierde, și încă cu nemiluita, și anume — sub formă de rebut.** Știți la cît se ridică anual pierderile de la acest capitol ? La nu mai puțin de două milioane lei, adică exact la valoarea economiilor de metal ! Ceea ce se economisește cu atîta trudă cu o mînă, se risipește cu alta.

Am cercetat cu atenție evidențele serviciului C.T.C. În 1969 au fost rebutate 270 de tone la turnătoria de fontă, 90 de tone la turnătoria de oțel, 37,3 tone în secțiile de prelucrări mecanice, alte cîteva zeci de tone — la turnătoria de neferoase, la forjă și tratamente termice. Nivelul ridicat al rebuturilor s-a menținut și în primele două luni ale acestui an. Este de neînțeles de ce majoritatea pagubelor prin rebuturi sînt provocate de turnătorii și de ce rebuturile se mențin de 3—4 ani la aceeași „cotă" ridicată : în jur de 4 la sută la oțel, de 3,4 la sută la fontă, de 3,6 la sută la neferoase.

— Cred că nu este zi, oră, minut — ne-a spus **ing. Lucian Tripșa,** adjunct de șef de secție la turnătorie — în care să nu discutăm despre acest delicat capitol care este rebutul din turnătorii. Se bate, totuși, pasul pe loc. Din multe puncte de vedere rezolvarea nu va veni decît prin construirea — preconizată, de altfel, pînă în anul 1974 — a unei noi turnătorii. Din lipsă de spațiu, fiindcă silozuri pentru păstrarea materialelor de turnare nu avem, acestea stau, atît vara cît și iarna, înșirate pe lîngă linia de cale ferată, sub cerul liber. Vă închipuiți ce se alege de proprietățile acestora, sau de cele ale cocsului, care ajunge în cubilou îmbibat cu apă ca un burete. Nu dispunem nici de o stație centralizată de preparare a pămînturilor, „piinea" oricărei turnătorii. De asemenea, în loc să turnăm fonta în sistem „duplex", sîntem nevoiți să recurgem la tot felul de improvizații. Iată de ce spuneam că toate se vor rezolva în cîțiva ani prin construirea unei noi turnătorii.

Să fie vorba, într-adevăr, de cauze exclusiv obiective? Nicidecum ! Realitățile din ateliere și din secții nu ne îngăduie să dăm vina decît în parte pe asemenea cauze. Adevărul este că **de cele mai multe ori rebuturile sînt rezultatul unor cauze subiective :** lipsa de organizare și de asistență tehnică, neglijența și chiar lipsa de pricepere, calificarea necorespunzătoare a unor muncitori.

— După cum **se** știe — ne spunea tov. **Ioan Oprean,** șeful controlului tehnic de calitate de la modelărie — uzina „Independența" execută în cea mai mare parte unicate. Firesc ar fi, ca atare, să se manifeste un plus de atenție și de exigență pentru modele. Or, nu o dată se întîmplă ca tocmai modelele, punctul de pornire în realizarea unei piese, să nu corespundă cotelor și, în final, să se ajungă la rebuturi. Aceasta din două cauze : mai întîi, fiindcă nu există un stoc de materiale care să permită confecționarea modelelor exclusiv din lemn uscat. Lemnul apare de cele mai multe ori o dată cu comanda : astăzi ți-l dă, mîine trebuie să fie gata modelul. Materialul își modifică ulterior dimensiunile și forma, și se înțelege de ce uneori chiar și un model bine executat provoacă peste cîteva zile rebuturi. Alteori, pare de necrezut, dar așa este, ni se cere să închidem ochii în fața unui model necorespunzător, dar după care turnătoriei „îi crapă buza". Iată, bunăoară, acest model pentru o roată de ventilator axial. În loc de 505 mm, cît arată desenul, diametrul interior nu are decît 500 mm. „Las-că merge și așa" — s-au găsit unii „binevoitori" să spună. Dar dacă nu merge ? Nu sînt rare, în sfîrșit, nici cazurile în care, din lipsă de spațiu, modelele sînt „depozitate" sub cerul liber. Lucrînd cu modele păstrate în felul acesta, nici nu-i de mirare că în turnătorii apar multe rebuturi.

De ce anul acesta, în numai două luni, au fost rebutate peste 35 de tone de piese turnate din fontă ? Ne răspunde maistrul principal **Gheorghe Deac :**

— Ca unul care cunosc bine turnătoria uzinei, pot spune că aici au fost luate prea puține măsuri organizatorice. Auzi adesea spunîndu-se : „Pînă la intrarea în funcțiune a noii turnătorii trebuie să mergem numai pe constînță". Cum poate fi acceptată, oare, o asemenea opinie, cînd pînă să avem o nouă turnătorie vor mai trece cel puțin 3 ani ? Dacă am sta pînă atunci cu mîinile în sîn, grămada de rebuturi ar crește cît Făgărașul. Ceea ce, evident, este inadmisibil ! Nu scrie nicăieri că asigurarea umidității amestecurilor trebuie să se facă și de acum înainte rudimentar, cu furtunul și cu găleata, că „proba de mînă" trebuie să țină, în continuare, locul probelor de laborataor, că dezbaterea să se facă manual și pe același loc unde se execută și formarea și asamblarea formelor, sau că macaraua de deservire să fie „plîmbată" pe rute întortocheate, așa încît formele să fie lovite, iar în piese să apară incluziuni de nisip. Se pot lua, categoric, măsuri care să ducă la micșorarea rebuturilor.

— De ce, totuși, la piesele de mare tonaj procentul de rebuturi este mai mic decît în rest ?

— Acestor piese li se dă, de obicei, atenția cuvenită. Cînd se pregătește și se toarnă o piesă „reprezentativă", tot felul de specialiști — tehnologi, ingineri de la organizarea producției și a muncii — se află în jurul ei. Așa ar trebui să fie întotdeauna, dar nu este... Chiar acum avem în lucru o mare cantitate de piese mici, care ocupă mult spațiu. Formatorii se încurcă între ei și-i încurcă și pe cei de la pregătirea turnării, și pe cei de la turnare. Nici nu știi cum să te mai descurci, dar ajutorul specialiștilor se lasă așteptat...

Este limpede că la uzina „Independența" din Sibiu reducerea rebuturilor poate fi și trebuie asigurată **acum** și nu peste trei ani. Economisirea metalului fiind una dintre sarcinile centrale ale constructorilor de mașini, **este imperios necesar ca diminuarea și lichidarea rebuturilor să preocupe în cel mai înalt grad comitetul de direcție, întregul colectiv al uzinei.** În curînd va avea loc o plenară a comitetului de partid al uzinei, care va analiza problema consumului de materii prime și materiale. Este de dorit ca plenara, comuniștii uzinei să examineze cu înaltă exigență toate neajunsurile, să propună soluții eficiente de eliminare operativă a cauzelor care generează rebuturile.

Nicolae BRUJAN
corespondentul „Scînteii"

CONTRASTE

• Barometrul datornicilor

Un „barometru" foarte sensibil al activității economice a întreprinderilor este volumul împrumuturilor restante. Cînd nivelul acestora este ridicat înseamnă că, pe undeva, ceva nu este în regulă. Fabrica sau uzina în cauză este „în pană" de fonduri bănești și este nevoită să recurgă la credite cu mari dobînzi penalizatoare. Ce arată acest „barometru" pentru unele întreprinderi din municipiul Cluj ? Mai ales „timp nefavorabil". Zilele trecute, combinatul de piele și încălțăminte din localitate avea un credit restant în valoare de 32 milioane lei — format, cu deosebire, din cauza stocurilor de produse nedesfăcute și a refuzurilor de mărfuri pentru calitatea lor necorespunzătoare — iar Centrala minelor de fier și nemetalifere, în valoare de aproape 10 milioane lei. Împrumuturi restante însumînd multe milioane lei aveau și uzinele „Unirea" și „Metalul roșu. Se știe, în cazul creditelor din această categorie dobînda este de 12 la sută și afectează serios costurile de producție. Dacă ea s-ar resimți direct și în buzunarul cadrelor de conducere ale întreprinderilor este sigur că măsurile necesare pentru eliminarea neajunsurilor s-ar lua cu mai multă operativitate.

• N-aveți nevoie, pe acasă, de un buldozer ?

Dacă da, vă invităm să mergeți în județul Suceava, unde veți găsi unul aruncat în albia riului Dorna încă din luna noiembrie a-nul trecut. Din cercetările făcute de organele locale de miliție, s-a stabilit atunci că utilajul fusese expediat de către un șantier din Dărmănești, județul Bacău, pentru a fi folosit la lucrările de alimentare cu apă a orașului Vatra Dornei. Pe tot timpul iernii, utilajul a fost blocat de ghețuri și acoperit de zăpadă. Era, deci, în „siguranță", ceea ce a creat, probabil, o stare de liniște în rîndul conducătorilor întreprinderii proprietare. Dar acum, o dată cu topirea ghețurilor și a zăpezii, buldozerul a ieșit iar la suprafață fiind bun pentru... fier vechi. Trecătorii, amatori de relicve ale neglijenței, au și început să-l demonteze. Localnicii declară că ar fi trecut pe aici un oarecare tehnician, pe nume Mircea Furduiescu, spunînd că nu-i nici o grabă pentru transportul acestui utilaj, deoarece și așa la întreprindere el figurează ca fiind „în funcțiune". La începutul lunii martie a fost descoperit și adevăratul proprietar — Întreprinderea de lucrări hidraulice speciale din București — către care organele locale din Vatra Dornei au expediat pînă acum șapte note telefonice, telegrame și adrese pentru a se prezenta să-și ridice utilajul „pierdut". De aici nu s-a primit însă nici un răsuns. Așa că nu aveți nevoie de un buldozer ?

• „Cooperarea" fraților vitregi

Potrivit prelimînărilor, Combinatul de piele și încălțăminte Sibiu va înregistra la sfîrșitul primului trimestru din acest an o nerealizare de 13 milioane lei la producția globală. Cauza ? Deficiențele în aprovizionarea tehnico-materială. Lista materiilor prime și materialelor nesosite încă de la diverși furnizori, parteneri de contracte, este lungă. Din 614 900 accesorii metalice pentru produsele de marochinărie — balamale, minere, colțare și altele — contractate cu întreprinderea „11 Iunie"-Galați pentru trimestrul I, nu sosiseră pînă la 10 martie decît 340 000 bucăți ; față de un contract de 150 000 fermoare încheiat cu „Metaloglobus"-București, la aceeași dată, fuseseră livrate combinatului doar 53 000 bucăți. O restanță de 174 000 metri pătrați de P.V.C. expandat avea pînă la jumătatea acestei luni întreprinderea „Victoria"-Timișoara. Golurile în magaziile diverselor fabrici ale combinatului sînt majorate și de lipsa a 200 tone carton pentru geamantane, 160 tone soluție de cauciuc și altele. O remarcă : mai toți furnizorii combinatului sibian aparțin aceleiași ramuri economice : industria ușoară. Deci cooperare — ca între frați vitregi. Oare rufele vor fi și ele spălate tot în familie ?

FURAJELE

(Urmare din pag. I)

crare trebuia efectuată încă din toamnă, la începutul lunii martie mai era de treierat trifoiul de pe 1756 hectare, aparținînd unui număr de 50 cooperative agricole din județ. „Restanțiere" la treieratul trifoiului au rămas cooperativele din Gădălin, Dirja, Frata, Aluniș, Giurila și altele. De ce această situație ? Se motivează că este timpul prea umed. Oare din toamnă și pînă în momentul de față n-au existat zile bune de treier ? Fără îndoială că da. Este vorba însă de o mare doză de delăsare din partea consiliilor de conducere ale cooperativelor și, în unele cazuri, de faptul că întreprinderile de mecanizare a agriculturii n-au pus la dispoziție batozele și tractoarele necesare I.M.A. Huedin, bunăoară, a trimis la cooperativa din Ticu o batoză pentru treieratul trifoiului, dar aceasta n-a funcționat săptămîni în șir din lipsa unui tractor care s-o acționeze.

Și în județul Vrancea o serie de unități agricole nu au semințe de plante furajere. În acest an cooperativele agricole au fost nevoite să cumpere însemnate cantități de ovăz, mazăre, soia, sparcetă, măzăriche, lucernă și iarbă de Sudan de la Agrosem și Întreprinderea de valorificare a cerealelor. Totuși mai există un deficit de 23 tone sămînță de lucernă și 60 tone măzăriche. Pentru a se pune capăt acestei situații în acest an, cooperativele agricole vor extinde loturile semincere cu mazăre, măzăriche, lucernă și altele care să asigure integral semințele necesare culturilor furajere.

În ansamblul de măsuri preconizate de programul național de dezvoltare a zootehniei pentru creșterea producției de furaje se detașează programul de îmbunătățire a celor peste 4 milioane ha de pajiști naturale existente în țara noastră, de punere în valoare a potențialului lor productiv. Numai în zona montană și depresională a județului Vrancea sînt peste 24 000 hectare fînețe și 19 000 hectare pășuni. Pentru îmbunătățirea acestora au fost alocate 5,8 milioane lei, la care se adaugă eforturile proprii ale cooperativelor agricole. Cu aceste fonduri se procură 2 100 tone îngrășăminte chimice pentru a fertiliza 5 000 hectare pășuni. De asemenea, vor fi executate lucrări de curățire, de suprainsămînțări, tarlalizări și altele. Prin cooperația de consum, în acest an, se vor vinde țăranilor din zona de munte 1 200 tone îngrășăminte chimice. Inginerii agronomi de la cele 4 centre agricole din zona de munte, precum și tehnicienii de la 6 cantoane zoopastorale asigură asistența tehnică pentru folosirea rațională a condițiilor materiale create.

În județul Olt pajiștile naturale însumează circa 23 400 hectare. Acestea constituie un izvor de furaje insuficient pus în valoare. Oare numai de 2 000 sau 4 000 de kg. masă verde la hectar să fie potențialul pășunilor naturale ? Desigur că nu. O dovedesc cele circa 12 000 kg masă verde la hectar ce se obțin în medie pe pășunile și fînețele aflate în administrația consiliilor populare comunale. Deosebirile foarte mari de producție constau în faptul că, în timp ce pe acestea se fac lucrările de întreținere ca strîngerea cioatelor, defrișări de arboret, însămînțări și suprainsămînțări, aplicarea îngrășămintelor chimice și organice și lucrări antierozionale, pe marea majoritate a pajiștilor nu se aplică nici un fel de lucrări. De la direcția agricolă aflăm că în toți anii s-au făcut planuri de punere în valoare a pășunilor și fînețelor naturale, dar au rămas pe hîrtie. Și anul acesta s-a întocmit un plan asemănător trimis în copie la fiecare cooperativă care prevede, printre altele : îngrășarea a 10 000 hectare pășune, curățirea și defrișarea de arboret pe 20 000 ha, precum și irigarea a 5 000 hectare de pășune. Sînt lucruri bune și foarte necesare. Dar ca ele să nu rămînă în continuare pe hîrtie, cum s-a întîmplat la cooperativele din Slătioara, Topana, Dobroteasa, Dienci, Marunglav și Movileni, direcția agricolă trebuie să acționeze energic pentru aplicarea întocmai a măsurilor recomandate.

Așa cum s-a subliniat și la plenara Comitetului Central al partidului, punerea în valoare a potențialului productiv al pășunilor nu se poate face decît cu eforturi comune ale consiliilor populare, cooperativelor agricole de producție și ale tuturor cetățenilor interesați în sporirea producției de masă verde, de care depinde asigurarea celor mai ieftine furaje pentru hrănirea animalelor. Realitatea arată că acolo unde nu se procedează așa lucrurile nu merg bine, se perpetuează situațiile cînd de pe suprafețe întinse de pajiști nu se obțin decît cantități mici de nutreturi.

În județul Cluj caracteristicile pedoclimatice și structura modului de folosință a terenului agricol în care pajiștile naturale în folosința C.A.P. reprezintă 36,3 la sută, oferă condiții prielnice incontestabile dezvoltării zootehniei. Producțiile ce se realizează de pe aceste suprafețe sînt însă scăzute, atît pe pășuni, cît și pe fînețe. În fiecare an se întocmesc planuri de lucrări și fertilizări. În unele unități acestea sînt traduse în viață, în altele nu. Prea puține sînt cooperativele care au dat tot ce se poate pentru creșterea fertilității pășunilor. La cooperativele agricole din Apahida, Borșa, Înfrățirea-Cluj se lucrează în prezent la fertilizarea cu must de grajd, cu îngrășăminte chimice, se fac defrișări și curățiri. Dar în celelalte unități încă nu s-a întreprins aproape nimic. La cooperativa Huedin se colectează dejecțiunile de grajd, dar nu se transportă. La Căpușul Mare, Dumbrava și în alte părți, singurul îngrășămînt ce revine de ani de zile pășunilor și fînețelor este cel realizat prin tîrlire. Planul pe acest an prevede fertilizarea în cooperativele din județ a 14 600 ha din care 12 500 cu îngrășăminte chimice. E greu de presupus că se vor realiza aceste suprafețe întrucît cooperativele agricole n-au procurat îngrășăminte chimice pentru pășuni și fînețe.

În județul Constanța cele 62 000 hectare pășuni existente acum sînt supuse unui proces continuu de degradare. Acțiunile care ar trebui să cuprindă un întreg complex de lucrări — curățire, îngrășare, suprainsămînțări, combaterea eroziunii, se reduc la unele acțiuni simbolice, ocazionale, organizate de către consiliile populare comunale. Cooperativele agricole nu investesc nici un ban pentru menținerea și îmbunătățirea potențialului productiv al pășunilor. Este timpul ca organele agricole și de stat din județ să aplice ansamblul de măsuri stabilite pentru ca miile de hectare de pajiști naturale să devină o sursă bogată de furaje.

Din constatările prilejuite de raidul-anchetă efectuat în județele amintite se desprinde concluzia că există multiple resurse care pot și trebuie să fie puse în valoare pentru sporirea producției de furaje. Ce este necesar să se întreprindă în aceste zile ? În primul rînd să se reanalizeze balanța furajelor și să se ia măsuri pentru echilibrarea acesteia în raport cu nevoile de hrană ale animalelor, depistîndu-se toate resursele care pot fi puse în valoare. Principalul este să se acționeze rapid pentru asigurarea semințelor de plante de nutreț în fiecare unitate și, o dată cu începerea lucrărilor în cîmp, pregătirea terenului și însămînțarea să se efectueze în condiții de calitate ireproșabilă. Pentru mărirea producției la hectar este avantajos ca lucerna și alte plante de nutreț valoroase să fie amplasate cu prioritate pe terenuri irigate, să se utilizeze cantități sporite de îngrășăminte naturale și chimice. Ținînd seama că pajiștile naturale ocupă suprafețe întinse, ele constituind una din cele mai mari resurse de masă verde, organele agricole județene trebuie să organizeze acțiunile de aplicare a întregului complex de lucrări ameliorative, la care să fie antrenate masele largi de crescători de animale, care sînt direct interesați să se obțină producții mari la hectar. Aplicarea punct cu punct a măsurilor preconizate în domeniul bazei furajere constituie una din condițiile de care depind creșterea efectivelor de animale și a producției acestora, sporirea veniturilor bănești ale unităților agricole.

• Descalificare... prin neprezentare

Complexitatea mereu crescîndă a activității de producție desfășurată în cooperativele agricole impune ca membrii lor să-și însușească meserii noi : motopompiști, sudori, mecanici etc. Venind în sprijinul acestei necesități, direcția agricolă a județului Vrancea a organizat, la casa agronomului din Panciu, cursuri de calificare. Numai că, în unele cooperative agricole, nu s-a înțeles că acest lucru este în sprijinul lor și de aceea nu s-a trimis un număr suficient de oameni pentru calificare. Din 70 de cursanți cît cuprindea planul de școlarizare s-au prezentat numai 43 de cooperatori. Cooperativele agricole din Adjud și Măicănești nu au trimis la cursurile de calificare... nici un cooperator, deși fiecare unitate are nevoie de cîte 13 motopompiști. Se pune întrebarea : cum vor trece examenul în fața utilajelor care vor trebui, totuși, să fie puse în funcțiune ?

REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB • REPORTAJ PE GLOB

Satul vietnamez cu nume de simbol: „PACE"

„A LUCRA LA REFACEREA DRUMURILOR ÎNSEAMNĂ A COASE LA CĂMAȘA IUBITULUI"
LA TREI ÎNTREBĂRI, UN SINGUR „DA" • TAINA „AZOLULUI" APARȚINE AZI TUTUROR

Șoseaua îți amintește în fiecare moment că te afli în Vietnam, prin cele două fluvii neîntrerupte de oameni pe biciclete care o flanchează de ambele părți. Hanoiul rămîne în urmă, spre nord-vest; roiul bicicliștilor se rărește fără a dispărea însă cu totul. Trecem printr-o regiune joasă, de șes, fără accidente naturale, în timp ce drumul, ridicat cu cîțiva metri deasupra cîmpiei, caligrafiază o serie de serpentine închipuind semicercuri aproape perfecte. Aveam să aflu mai tîrziu rostul lor — acela de a stăvili în perioada inundațiilor torentul apelor și de a-l domoli istovindu-l prin parcurgerea unor adevărate ecluze ad-hoc cum ar putea fi numite acele coturi ale șoselei.

Atenția îți este atrasă de ingeniozitatea cu care, în ultimii ani, în perioada bombardamentelor americane, omul vietnamez a conceput și înfăptuit aici o rețea de drumuri capabilă să asigure practic în permanență circulația — rutieră și feroviară. Eroismul în muncă al bărbaților care lucrau la repararea terasamentului șoselei, la înlocuirea traverselor liniei ferate între două alarme, abnegația femeilor care obișnuiau să spună că *„a lucra la refacerea drumurilor țării înseamnă, de fapt, a coase la cămașa iubitului"* se impun ca realități pregnante, ca evidențe de prim ordin oricărui călător ce parcurge astăzi drumurile Vietnamului de nord. Soseaua ne lasă la locul de destinație propus, satul YEN SO, continuîndu-și calea spre sud. Un drum de pămînt bine bătătorit ne poartă spre centrul comunei. Case scunde, din zid, se înșiruie de-a lungul străzii ; prin porțile larg deschise poți observa pentru cîteva clipe animația deosebită a curților interioare. Din loc în loc, pe pereții exteriori ai locuințelor se văd pictate în culori vii, predominînd roșul, verdele și albastrul, fresce reprezentînd scene mobilizatoare de muncă și de luptă, inspirate din istoria vietnameză a acestor ani și lozinci care cheamă la intensificarea eforturilor în producție și întărirea capacității de apărare.

În fața sediului cooperativei de producție — o clădire înghițită, a cărei construcție a fost terminată, mi se spune, la cîteva luni după începerea bombardamentelor americane asupra teritoriului țării — cîțiva vietnamezi îmbrăcați în haine de doc se apropie surizînd de noi. Unul din ei, Do Tien Hao, secretarul adjunct al celulei de partid a cooperativei, va începe, cîteva minute mai tîrziu — în fața nelipsitelor cești de ceai fierbinte, savurat deopotrivă de oaspeți și de gazde — să ne vorbească despre viața satului Yen So în ultimele două decenii. Comuna are o populație de 3 517 locuitori ; toate cele 664 de familii ale sale fac parte din cooperativa de producție. „Aceasta ar fi prima caracteristică a satului nostru — spune Do Tien Hao. A doua ar fi aceea că, aflîndu-se la sud de Hanoi, satul nostru este situat într-o regiune mai joasă. În fiecare vară, în timpul uraganelor, apele amenință să depășească digurile Fluviului Roșu, iar gospodăriile și ogoarele noastre sînt în pericol de a fi inundate".

Lunile de vară marchează, de aceea, momentul de vîrf al muncii țăranilor din Yen So ; practic toate brațele de muncă ale comunei sînt atunci angajate în consolidarea digurilor împotriva apelor care amenință și nu o dată afectează culturile. „Zicem, în general, că recolta de varătoamnă este mai slabă la noi", conchide Do Tien Hao, după ce-mi explică pe larg în ce constă „cea de a doua caracteristică". Mi s-a părut interesantă această replică a lui, care nu era nici eufemism, nici preocupare pentru vorbire aleasă ; ea exprima, pe de o parte, așa cum aveam să constat în cursul discuției, credința afirmativ la următoarele trei întrebări : Sînt pregătite cadrele locale pentru conducerea unei mari cooperative ? Producția agricolă va crește ? Prin crearea unei cooperative mari, se va îmbunătăți viața populației ?» Am reflectat cu grijă asupra întrebărilor și în cele din urmă am ajuns la concluzia că ne putem încumeta la crearea unei cooperative mari și puternice. La cîteva zile după întemeierea sa am și început o lucrare de irigații de mari proporții".

O dată urnită din loc, acțiunea de amenajare a orezăriilor s-a dezvoltat rapid. Pînă la sfîrșitul lui 1961, în cursul lucrărilor de irigații fuseseră excavați 380 000 mc de pămînt, din 1961 pînă acum alți 360 000. Ca rezultat, în ultimii ani s-a putut obține o producție de orez de peste 7 000 kg la hectar, cifră care situează cooperativa din Yen So printre cooperativele cu cea mai înaltă productivitate din țară".

Citeva fete, îmbrăcate în uniforma miliției de autoapărare a comunei, pe care le întîlnim la marginea unei păduri, ne relatează foarte competent cîteva din „secretele" reușitei cooperativei. Cunoștințele lor în materie de agricultură sînt surprinzătoare, dar explicabile : au urmat cursuri de perfecționare tehnică și acum împărtășesc din cunoștințele acumulate celorlalți membri ai brigăzii lor de producție.

La Yen So — și constatarea se extinde asupra unei arii mult mai largi a vieții vietnameze — aportul femeilor la efectuarea muncilor agricole — ca număr, dar și ca inițiativă, competență, hărnicie — este apreciabil. Motivele sînt știute : în ultimii ani un mare număr de bărbați au fost mobilizați pentru apărarea națională și asigurarea lucrărilor legate de aceasta — refacerea drumurilor, podurilor, transportul mărfurilor etc. Revenindu-i o participare masivă la viața colectivității, femeia vietnameză — despre care un vechi cîntec spunea că este doar *„o eșarfă de mătase fluturînd după bunul plac al vîntului, sortită să nimerească unde nimeni nu poate ști"* — a asimilat o experiență teoretică și practică de neconceput într-o altă orînduire decît cea socialistă și pe care are posibilitatea s-o pună zilnic în valoare.

Întîlnim o fată purtînd pe cap un coș din bambus, încărcat cu o iarbă mătăsoasă, după toate aparențele acvatică. Este faimosul AZOL — cuvînt miraculos al agriculturii vietnameze, desemnînd cel mai răspîndit îngrășămînt al culturilor la ora actuală și în același timp un furaj consistent pentru bivoli și porci. Producția de îngrășăminte chimice a țării nefiind încă în măsură să asigure agriculturii cantitatea cerută, azolul este exploatat din plin. Înainte de obținerea independenței, el era puțin folosit. Cei ce dețineau privilegiul de a ști să-l cultive păstrau cu strășnicie secretul. Astăzi taina este a tuturor, tehnicienii popularizînd în fiecare cooperativă metodele moderne de creștere a acestei plante. Cu niște greble speciale din lemn țăranii string spuma vegetală de pe luciul iazurilor, avînd grijă să lase doar o urzeală subțire, care în scurtă vreme va reface covorul gros și moale de azol.

Părăsim ogoarele, pentru a cunoaște unul din cătunele satului, așezare semilacustră. Gospodăriile, instalate pe un teren mai înalt, alternează cu iazuri bine conturate de diguri de pămînt întelenit. Aici, obișnuita grădină de legume, nelipsită unei gospodării țărănești, e convertită într-un mic eleșteu care furnizează o parte deloc neglijabilă a hranei de toate zilele. În despărțiturile iazului, care închipuie parcă straturile unei grădini, sînt cultivate diferite plante de apă. Printre ierburi foiesc peștii, care astăzi reprezintă un element de bază al alimentației la Yen So. De altfel pescuitul nu e practicat la voia întîmplării. După întemeierea cooperativei, mlaștinile din comună au fost amenajate în eleștee, iar piscicultura a căpătat o bază rațională. Ca urmare, în 1969 producția de pește — 300 de tone — a fost de zece ori mai mare decît cea a anului 1961. Consumul de pește al sătenilor a fost în 1969 de 60 de tone, adică de șase ori mai mult decît în 1961. Alimentația oamenilor în general s-a îmbunătățit și diversificat.

Pășim pragul unei locuințe ; remarc steagul republicii — roșu, cu stea galbenă în centru și portretul lui Ho Și Min — două permanențe ale interiorului vietnamez. Privind încăperea, constați că, odată asigurat orezul cel de toate zilele, țăranul a pornit la satisfacerea și a altor trebuințe. A avea o plasă de apărare împotriva țînțarilor, o cuvertură, mobilă și vase de bucătărie — iată care erau vechile dorințe ale țăranului vietnamez. Or, cumpărarea unui radio, a unei biciclete nu mai este azi un vis irealizabil. „Părinții noștri — îmi spunea gazda, Nguyen Van Lac — aveau un singur rînd de îmbrăcăminte. În satul nostru, fiecare locuitor are acum îmbrăcăminte pentru cele două anotimpuri. Pentru mine, nu e altceva mai frumos decît să privesc, în zilele de sărbătoare, rochiile de toate culorile pe care le îmbracă femeile și fetele noastre".

În această perioadă a anului, majoritatea cooperatorilor sînt răspîndiți din zori și pînă-n seară prin orezării și grădini de legume. Satul este animat în timpul zilei mai ales de copiii ieșiți de la școală. Cu cîțiva ani în urmă, în timpul bombardamentelor, mare parte a copiilor din Yen So fuseseră evacuați într-o serie de localități aflate mai la adăpost de ținta atacurilor aeriene. Anul școlar '69—'70 îi regăsește din nou în băncile de clasă ale școlii din satul natal.

Viața întregii colectivități se îndreaptă de altfel pe zi ce trece tot mai mult spre făgașul său firesc, pașnic, de totdeauna, deși acești ultimi ani de alarme aeriene și bombardamente barbare se mențin în continuare în memoria zilei de azi și refuză să se claseze printre amintiri. Aflu că membrii formațiilor locale de miliție populară s-au achitat cu cinste de misiunile încredințate. Yen So se mîndrește, de altfel, cu o frumoasă tradiție de luptă ; celula de partid săteacă a fost înființată încă din 1930, anul întemeierii Partidului Comunist din Indochina. În perioada luptei anticolonialiste satul a fost un centru sigur al activităților ilegale și o bază de aprovizionare pentru partizani ; mulți din bărbații de aici au luptat cu arma în mînă împotriva trupelor coloniale.

Fiind oricînd gata să răspundă oricăror incursiuni ale inamicului, animat de dorința fermă de a lupta pînă la victoria finală, satul acesta vietnamez aspiră fierbinte, laolaltă cu toate așezările patriei vietnameze, la securitatea și liniștea vital necesare locuitorilor săi, muncii lor pașnice. Înainte de orice, aspiră la pace, la o pace care să consfințească dreptul sfînt al poporului Vietnamului eroic de a-și organiza viața așa cum crede de cuviință, fără amestec din afară. Așa cum o arată de altfel — mai simplu și mai direct decît orice — chiar numele său : YEN, care, în vietnameză, înseamnă PACE.

Corneliu VLAD

„LOS TUPAMAROS" — Robin Hood în ediție latino-americană

de Edouard BAILBY
publicist francez

În ultimii ani, Uruguayul a avut de făcut față unor fenomene sociale caracterizate prin evoluția nefavorabilă a situației economice, inflație, devalorizări monetare etc. Aceste fenomene au determinat un șir de mișcări sociale, de acțiuni de luptă ale maselor largi. În fruntea acestor mișcări se situează clasa muncitoare, comuniștii uruguayeni. Presa din Uruguay, publicațiile internaționale relevă, în același timp, ca un aspect simptomatic pentru realitățile din această țară, apariția așa-zisei mișcări „tupamaros", o organizație conspirativă care, bizuindu-se pe o ideologie simplistă, de tip „haiducesc", își propune acte de dreptate socială, recurgînd la metode teroriste, inclusiv acțiuni cu caracter anarhist, învăluite într-un veșmînt de „romantism revoluționar", cu priză încă în mediul latino-american. Desigur, nu aceasta poate fi cheia înfăptuirii idealurilor adevăratei echități sociale, ci numai calea unor adînci prefaceri sociale, democratice, progresiste, realizate prin lupta organizată a maselor largi ale poporului. Circumscris între limitele menționate mai sus, fenomenul „tupamaros" prezintă totuși un interes documentar, ca exprimînd una din realitățile social-politice ale țării. Publicistul francez Edouard Bailby înfățișează în reportajul de mai jos cîteva din acțiunile acestor „haiduci" moderni, subliniind totodată, pe bună dreptate, în concluziile sale, că rolul de forță motrice care să impună transformările înnoitoare necesare „îl poate îndeplini doar clasa muncitoare și organizațiile sale, lupta unită a maselor largi ale poporului".

Ajunul crăciunului. Camionul unui supermagazin rulează pe străzile capitalei uruguayene, Montevideo, pentru a transporta la domiciliul clienților săi înștiriți mărfurile comandate cu prilejul sărbătorilor. Camionul este însă atacat de un comando al organizației de guerilă urbană — Los Tupamaros. Întreg conținutul — păsări, alimente de tot felul, bomboane etc. — este distribuit gratuit copiilor din „villas muerias", un cartier de cocioabe de la poalele muntelui Cerro.

Altă dată, „tupamaros" descind la o bancă din Montevideo. În timpul atacului, o doamnă în vîrstă, martoră la scenă, își pierde cunoștința. Cîțiva tupamaros se grăbesc să o trezească din leșin și-i dau primele îngrijiri înainte de a se face nevăzuți...

Șase membri ai organizației clandestine urbane atacă cazinoul Carrasco, din Montevideo, în plină zi și pun mîna pe 25 000 dolari, dar aflînd că în această sumă sînt cuprinse și micile cote ce revin crupierilor se grăbesc să le restituie cît li se cuvenea.

Abilitate politică și spirit cavaleresc : prin aceste două mijloace, „tupamarosii" au încercat chiar de la începutul creării organizației lor — în 1962 — să-și delimiteze specificul activității lor. Ei și-au dat numele unui erou național, regele incașilor Tupacamaru, care a organizat în secolul al XVIII-lea o răscoală împotriva spaniolilor.

„Ne-am constituit într-o mișcare de luptă armată, spre a combate asuprirea a cărei victimă este populația și care se manifestă printr-o creștere alarmantă a costului vieții, a combate foamea, șomajul, specula, privilegiile politicienilor, bancherilor, proprietarilor funciari, marilor comercianți, pentru a combate corupția și politicienii care au dus de rîpă țara, cîndva înfloritoare, supranumită „Elveția Americii Latine". Acestea sînt țelurile declarate ale tupamarosilor, ale căror acțiuni cutezătoare țin poliția uruguayană în stare de alertă de mai bine de șase ani de zile.

Majoritatea atacurilor organizate de gruparea de guerilă urbană sînt îndreptate împotriva băncilor, a unor personalități care simbolizează în ochii populației nedreptatea socială și corupția. Printre acțiunile mai spectaculare se numără sechestrarea lui Ulisse Pereira Reverbel, președintele Companiei naționale de electricitate, mare proprietar funciar, prieten intim al președintelui Uruguayului, Pacheco Areco, inspirator al politicii economice guvernamentale. Tupamarosii au promis eliberarea lui Reverbel cu condiția deblocării salariilor și a abolirii măsurilor speciale de securitate introduse în iunie 1968. În schimbul unor promisiuni concrete în acest sens, ei și-au eliberat victima care a fost găsită nevătămată într-o mașină, pe una din străzile din Montevideo.

Un caz asemănător s-a petrecut cu Gaetano Pellegrini, unul dintre cei mai mari bancheri ai Uruguayului, care s-a opus reglementării conflictului de muncă dintre funcționarii bancilor particulare și patronii acestora. Cei care l-au răpit au anunțat că-l vor elibera cu condiția ca guvernul să soluționeze imediat conflictul cu cei 9 000 de funcționari bancari, aflați în grevă de peste trei săptămîni în sprijinul cererilor de mărire a salariilor.

Dar lovitura cea mai extraordinară, aceea care le-a adus tupamarosilor o enormă popularitate, a fost atacul, în februarie 1969, asupra societății „Financieria Monty", companie care se ocupa exclusiv cu operațiuni financiare pe care băncile nu le pot efectua în mod legal : speculații, evaziuni de devize ș.a.m.d. Tupamarosii au izbutit să pună mîna pe registrele de evidență ale companiei pe care le-au dat publicității, dovedind astfel că aceasta a efectuat operațiuni financiare frauduloase care au frustrat tezaurul public de o sumă echivalentă cu 80 milioane de franci....

Acești haiduci moderni — tupamarosii — nu beau alcool și nu fumează. Se îmbracă simplu. Grupați în celule de cîte 7 persoane, maximum, ei respectă principiul votului majoritar.

După acest principiu a fost hotărîtă și ocuparea localității Pando, situată la 30 km de Montevideo. Conducerea „tupamaros" s-a pronunțat împotriva acestei operațiuni, care i s-a părut hazardată, dar membrii de rînd ai organizației au susținut-o. (În urma arestărilor și represiunilor polițienești, cadrele mai vîrstnice au fost treptat aruncate în închisori ; locul lor l-au luat tineri de 20—25 de ani care n-au experiența vîrstnicilor. Aceasta a dus la operațiuni pripite, insuficient gîndite, precum și la unele excese). Operațiunea Pando s-a terminat printr-un eșec, dar ea a demonstrat, încă o dată, cutezanța „tupamarosilor". Era în ziua de 8 octombrie 1969. 70 de persoane înarmate, rînduite într-un cortegiu funebru, au pătruns în Pando, în urma unui dric acoperit cu flori. Într-o jumătate de oră ei au ocupat principalele clădiri publice printre care și cîteva bănci și au tăiat comunicațiile telefonice cu exteriorul. Alertate printr-un apel radio, forțele de poliție au descins la fața locului și, cu ajutorul a trei elicoptere, au angajat o luptă crîncenă care a durat timp de 2 ore. Bilanțul : 4 tupamaros uciși, 6 răniți și 16 prizonieri.

Incapabil să lichideze mișcarea, guvernul a hotărît să o desființeze pe hîrtie. Cuvîntul „tupamaros" a fost retras din vocabular în iulie 1969. Apoi, la 1 decembrie 1969, au mai fost radiate alte șapte cuvinte : celulă, extremist, comando, delicvent politic, delicvent ideologic, subversiv, terorist. Dar, dacă presa sau radioul n-au dreptul să-i citeze, „tupamarosii" există.

Fenomenul ilustrează o situație economică și socială particulară. În zece ani Uruguayul a cunoscut 15 devalorizări : de la 4,10 pesos, cît valora în 1959, dolarul valorează astăzi 250 pesos. Țara numără 150 000 șomeri, adică 14 la sută din populație. Ceea ce este și mai rău, la o populație totală de 2,6 milioane de locuitori, în Uruguay există 8 500 funcționari bancari și 226 355 funcționari publici, la care se adaugă 332 000 pensionari. Dacă guvernul nu va lichida structurile birocratice și transfera în sectoarele productive o treime din numărul funcționarilor de stat, catastrofa cu greu va putea fi evitată. „Este absolut de necrezut — ne spunea un intelectual de frunte — că, avînd o populație atît de restrînsă, pămînturi atît de bogate, turme care se ridică la milioane de capete de vite, nu sîntem capabili să lichidăm șomajul, mizeria și celelalte rele inerente Americii Latine".

În asemenea condiții, „tupamaros" se înfățișează ca niște „Robin Hood" ai orașelor, ca niște răzvrătiți animați, de cele mai multe ori, de bune intenții și ale căror acțiuni sînt urmărite cu simpatie de populație, fără a putea însă juca acel rol de forță motrice care să impună schimbările necesare. Un asemenea rol îl poate îndeplini doar clasa muncitoare și organizațiile sale, lupta unită a maselor largi ale poporului.

De pretutindeni

ORICINE POATE DEVENI ASTRONAUT

Iată concluzia la care au ajuns cercetătorii de la Institutul de medicină aviatică din Bad Godesberg (R.F.G.) în urma unor interesante experiențe. Medicii de acolo au supus simultan un grup de sportivi de performanță și un grup de oameni fără condiție fizică deosebită la o serie de teste pentru a verifica rezistența corpului la condițiile analoge celor din spațiul cosmic. Spre mirarea lor, ambele grupări au indicat aceleași reacții funcționale, bătăi ale inimii, puls, presiune arterială. Aceste rezultate au stîrnit senzație mai ales în Statele Unite, unde nu se făcuseră teste similare. În general această experiență a dovedit contrariul concepției unanime că pentru zborurile cosmice este nevoie de oameni cu o rezistență fizică cu totul deosebită.

PARAȘUTE... SUBACVATICE

Astăzi, pe măsură ce navele devin tot mai mari, se pune cu seriozitate problema perfecționării sistemelor de frînare. Este știut că un petrolier de 200 000 tone care se deplasează cu 16 noduri pe oră se oprește numai la 16 minute după punerea în funcțiune a tuturor dispozitivelor de frînare și parcurge în acest răstimp încă 4 kilometri. Fenomenul este deosebit de periculos în cazul depistării în ultimul moment a unor obstacole. În aceste cazuri numai o frînare pe loc poate evita o catastrofă.

De curînd specialiștii japonezi au experimentat cu succes un sistem nou de frînare cu ajutorul unor parașute... subacvatice. Ele sînt confecționate din nylon și, deschise, au un diametru de 3 metri. Numărul parașutelor variază în funcție de tonajul navelor. Cu ajutorul parașutelor subacvatice un vas de 50 000 tone a fost oprit în 4 minute și 47 de secunde, față de 6 minute și 40 de secunde, cît necesita frînarea cu mijloace convenționale. Vasul a parcurs doar 700 metri față de 1 500 metri.

MAREEA NEAGRĂ CONTINUĂ

Mareea neagră provocată de puțurile de petrol în erupție, din Golful Mexic, în largul coastelor Louisianei, a atins proporții gigantice. De peste o săptămînă, în apele mării se varsă zilnic aproape 1 000 de barili de țiței. Marți la amiază, stratul de țiței acoperea o suprafață de peste 30 de mile pătrate. Vîntul, care suflă cu o viteză de 80 km pe oră, și valurile fac ca mareea să se deplaseze spre țărm, unde se află importante culturi de stridii. Cu toate măsurile luate în vederea controlării erupției, numai trei din cele 8 puțuri în erupție au putut fi blocate. Se apreciază că daunele provocate de această uriașă maree neagră sînt imense.

MINI-AUTOMOBIL

În cadrul unei expoziții de vehicule utilitare din Amsterdam a fost prezentată și această mini-mașină cu cabina decapotabilă. Ea are un motor de 50 cmc. o putere de 4,5 CP și atinge o viteză de 50 kilometri pe oră. Realizatorii săi susțin că acest mini-automobil (din fotografia de mai jos) este deosebit de util în lupta pentru evitarea aglomerațiilor din marile metropole.

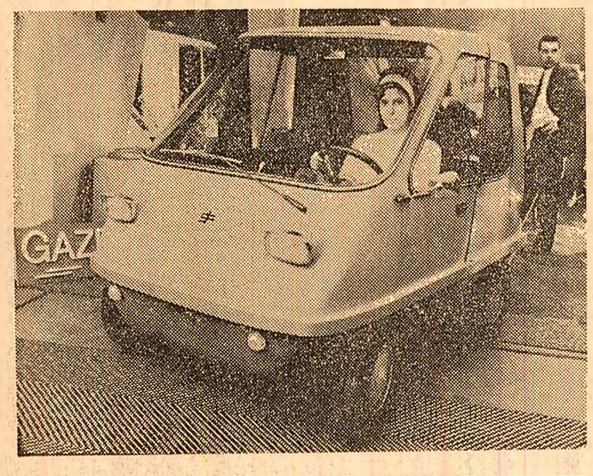

Puștile au fost lăsate alături. Militari și săteni își unesc eforturile pentru a reface digurile distruse de bombardamentele americane

Păienjenișul Mafiei e țesut din fire tari...

Ferdinand HURNI
publicist elvețian

Parlamentul italian a numit o comisie specială pentru a studia căile prin care să se pună capăt activității Mafiei. În prezent ea se ocupă de studierea unui caz în care un mafiot vinovat de mai multe omoruri și instigare la crimă a reușit să scape de sub urmărirea poliției, deși autoritățile știau perfect unde se află.

★

Luciano Liggio din Corleone a fost arestat în mai 1969. Pînă atunci parcursese treptele unei ascensiuni spectaculoase în ceea ce privește activitatea clandestină. A intrat în slujba Mafiei la o vîrstă fragedă, ajungînd să fie șeful mafiei din localitatea sa natală din Sicilia după ce l-a lichidat pe predecesor. A dobîndit o mare avere mai întîi din vînzarea de vite furate. Apoi s-a apucat de contrabandă cu stupefiante, de speculă cu automatele de jocuri de noroc din Palermo. Ulterior a fondat „o societate financiară" care se ocupa de amanetări și storcea prin teroare bani de la diverși clienți. În calitate de proprietar de cai de curse, Liggio avea posibilitatea să „mai ajusteze norocul" și să bage în buzunar sume apreciabile din pariurile făcute.

Lui Liggio și altor 60 de membri ai bandei sale li s-a intentat de-abia anul trecut un proces, nu însă în Sicilia, ci la Bari. Motivele sînt lesne de înțeles. Procurorul a cerut ca el și doi co-acuzați să fie condamnați la închisoare pe viață, iar ceilalți la termene mai scurte. Dar judecătorii au declarat la 10 iunie 1969 toată banda drept nevinovată „din lipsă de dovezi". Se spune că înaintea unui dintre avocații lor, și timp de o săptămînă au ținut-o numai în chefuri. Liggio a lăsat să se înțeleagă că are de gînd să cumpere o proprietate agrară în apropiere și să se stabilească acolo.

Împotriva hotăririi tribunalului din Bari s-a făcut recurs. Șeful poliției din Palermo, Zamparelli, a cerut procurorului șef din oraș să emită un ordin de arestare împotriva lui Liggio. Dacă ar fi obținut acest ordin ar fi putut să-i dea de aceasta ei au primit scrisori de amenințare. Pe de altă parte s-a răspîndit și zvonul că de la Palermo, capitala Siciliei, nu s-a trimis tot materialul acuzator.

Liggio și ai săi au fost puși în libertate chiar în seara de 10 iunie. „Boss"-ul și adjunctul său, Salvatore Riina, s-au dus în orășelul apropiat Bitonto, unde locuiește mafiot domiciliu forțat pînă la reînceperea procesului. Zamparelli a declarat că ordinul de arestare i-a parvenit de-abia pe 18 iunie, iar atît procurorul șef cît și președintele tribunalului l-au făcut atent că documentul are valabilitate numai pentru Corleone, locul de reședință al lui Liggio. Or, Liggio nu se reîntorsese aici. Șeful poliției a respectat statul, deși, după cum s-a constatat ulterior, ordinul de arestare era valabil pentru întreg teritoriul italian...

Povestea continuă în felul următor. Încă la 17 iunie șeful poliției i-a ordonat lui Liggio și lui Riina să se prezinte la comisariatul din Corleone. Riina s-a întors și a fost arestat. Liggio s-a dus la Tarent, unde s-a internat într-un spital public la secția boli infecțioase, condusă de fiul unui bogat locuitor din Palermo, cu un trecut dubios. Șeful poliției din Tarent a aminat predarea sa autorităților din Corleone și a permis să fie vizitat de oricine voia.

La 28 septembrie șeful mafiot a plecat la Roma unde s-a instalat într-o clinică particulară situată într-un cartier luxos al orașului. Autoritățile au fost informate de abia după cîteva zile de această nouă schimbare de domiciliu. Poliția din Roma s-a mulțumit doar să trimită din cînd în cînd un funcționar care să se intereseze la poartă de starea sănătății lui Liggio. Diferitelor persoane dubioase li se permitea însă să-l viziteze pe Liggio la orice oră din zi și din noapte. De altfel, poliția avea ordin doar să-l supravegheze. Iată însă că bossul mafiot dispare fără urme și de aici la 19 noiembrie.

De-abia atunci autoritățile judecătorești au declarat că există un motiv concret pentru condamnarea lui Liggio. A fost intentată acțiune împotriva lui Liggio și acesta a fost condamnat, în absență, la... un an închisoare pentru nerespectarea ordinului poliției de a se întoarce la Corleone.

Între timp s-a făcut nevăzut și locțiitorul său, Riina, care se prezentase în iunie la comisariatul de poliție din Corleone. Tribunalul din Palermo i-a stabilit la 7 iulie domiciliu forțat în regiunea Emilia (cu capitala Bologna). A fost expediat fără nici o pază sau supraveghere și bineînțeles că de atunci nimeni nu l-a mai văzut.

★

Comisia parlamentară anti-mafia a hotărît să trimită documentația strînsă pentru cazul Luciano Liggio Ministerului de Interne și Curții supreme. Ea a obținut ca un grup special de polițiști să încerce din nou să pună mîna pe Liggio, despre care se spune că se află încă în Italia. În orice caz, acesta își permite să ofere ziarelor interviuri „secrete" la sume foarte mari. Legăturile invizibile ale Mafiei se dovedesc în continuare, a fi foarte puternice, deși membrii comisiei au declarat că vor face tot ce le stă în putință pentru a pune capăt activității acestui imperiu al crimei și corupției.

Vizita ministrului de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo

Toasturile rostite la dineul oferit de ministrul român

După cum s-a anunțat, în seara zilei de 19 martie, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a oferit un dineu în onoarea ministrului de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula, în cadrul căruia cei doi miniștri au rostit toasturi.

Exprimîndu-și satisfacția de a saluta, pentru prima dată în România, un membru al guvernului Republicii Democratice Congo, ministrul afacerilor externe, **Corneliu Mănescu**, a spus : Convorbirile noastre vor prilejui, sîntem siguri, un fructuos schimb de vederi asupra preocupărilor actuale ale Republicii Socialiste România și Republicii Democratice Congo, cît și evidențierea dorinței comune pentru punerea în valoare a posibilităților existente în vederea realizării unei colaborări economice și tehnice, reciproc avantajoase, pentru sporirea și diversificarea raporturilor pe tărîm cultural-științific.

Reafirmînd politica externă consecventă a statului nostru, bazată pe principii unanim recunoscute ale dreptului internațional, ale dezvoltării colaborării internaționale, ministrul afacerilor externe a subliniat că: „România acordă o atenție deosebită dezvoltării multilaterale a relațiilor sale cu statele africane care și-au cucerit recent independența și sprijină cu hotărîre lupta lor pentru libertate și progres, împotriva colonialismului și neocolonialismului, pentru afirmarea ființei lor naționale și sprijină acțiunile inițiate, în acest sens, la O.N.U. de statele libere ale Africii.

Prin Declarația sa din 12 martie a.c., guvernul român a condamnat cu hotărîre actul abuziv și ilegal al autorităților rasiste de la Salisbury de proclamare a așa-zisei Republici Rhodesia, care are drept scop să perpetueze asuprirea colonială a poporului zimbabwe și să împiedice lupta dreaptă a acestui popor pentru libertate și independență națională, pentru exercitarea liberă a dreptului său de a-și decide singur destinele.

Constatăm cu satisfacție — a spus în continuare vorbitorul — evoluția ascendentă a relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Democratică Congo — țară prietenă ale cărei eforturi pe drumul progresului economic și social-cultural, consolidării independenței sale naționale sînt apreciate și urmărite cu interes și respect de către guvernul și poporul român. Îmi este plăcut, de asemenea, să relev cu acest prilej și colaborarea țărilor noastre în cadrul O.N.U. și în alte organisme internaționale.

În încheiere, Corneliu Mănescu a toastat în cinstea președintelui Republicii Democratice Congo, generalul-locotenent Joseph Désiré Mobutu, în sănătatea oaspeților congolezi, pentru prietenia româno-congoleză, pentru prosperitatea și fericirea celor două popoare, pentru pace în lume.

În toastul său de răspuns, ministrul de stat congolez **Cyrille Adoula** a mulțumit pentru primirea călduroasă ce i-a fost rezervată, subliniind că vizita sa în România confirmă importanța pe care președintele Republicii Democratice Congo și guvernul său o acordă dezvoltării bunelor relații cu țara noastră.

Poporul congolez — a spus oaspetele — nu consideră distanța geografică care îl separă de poporul român prieten ca o piedică în calea unei înțelegeri reciproce, a unei cooperări rodnice. Deși țările noastre au sisteme sociale, economice și politice diferite, pot afirma că între ele există un profund sentiment de prietenie.

Arătînd că popoarele congoleze urmăresc cu un interes deosebit rolul important pe care țara noastră îl are în îmbunătățirea relațiilor internaționale, vorbitorul a subliniat că Republica Socialistă România poate fi convinsă că Republica Democratică Congo acționează în perfectă identitate de vederi, alături de ea, împotriva tuturor celor care pot aduce prejudicii păcii mondiale, că este favorabilă oricărei acțiuni ce tinde spre dezarmarea generală și distrugerea armelor nucleare.

Republica Democratică Congo — a spus în continuare Cyrille Adoula — este convinsă că, atît timp cît continentul african nu va fi în întregime eliberat de sub ocupația străină și atît timp cît nu vor fi restabilite respectul și demnitatea umană, o amenințare certă va continua să planeze asupra independenței tinerelor noastre națiuni și asupra păcii mondiale. Astfel, guvernul congolez, solidar cu cei care luptă cu arma în mînă pentru eliberarea țării lor, solidar cu Africa independentă, solidar cu toate țările care iubesc libertatea și dreptatea, va contribui, prin toate mijloacele de care dispune, la desființarea regimurilor minoritare rasiste, va acționa în spiritul unei justiții care recunoaște, fără rezerve, drepturile popoarelor și îndeosebi ale poporului zimbabwe.

În încheiere, Cyrille Adoula și-a exprimat convingerea că vizita sa în România, convorbirile pe care le va avea cu oficialitățile române vor contribui la întărirea relațiilor de cooperare dintre cele două țări.

Ministrul de stat congolez a toastat în sănătatea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a gazdelor sale, pentru prietenia dintre Congo și România, pentru prosperitatea și fericirea celor două popoare.

(Agerpres)

Convorbiri oficiale

Vineri dimineața, la Ministerul Afacerilor Externe, au început convorbirile oficiale între Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, și Cyrille Adoula, ministru de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo.

La convorbiri au participat din partea română : Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Tujon, ambasadorul României la Kinshasa, directori din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului Exterior, Ministerul Învățămîntului, reprezentanți ai Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică.

Din partea congoleză au participat: Jean Marie Tuma Waku, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Congo la București, Julien Kasongo, director de cabinet al ministrului congolez, Zephirin Konde, director al Departamentului cooperării din Ministerul Afacerilor Externe, Celestin Muloua, director al Departamentului comerțului exterior din Ministerul Afacerilor Externe, André Koumoamba, secretar particular al ministrului congolez.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială. Au fost abordate probleme privind dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre cele două țări, unele aspecte ale situației internaționale.

(Agerpres)

Dineu oferit de ministrul congolez

Ministrul de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula, a oferit vineri, în saloanele hotelului „Athénée Palace", un dineu în onoarea ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu.

Au luat parte Gheorghe Buzdugan, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Radu Constantinescu, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, Alexandru Tujon, ambasadorul României la Kinshasa, alte persoane oficiale.

Au participat Jean Marie Tuma Waku, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Congo la București, și persoanele oficiale care însoțesc pe ministrul de stat congolez.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

★

În cursul dimineții de vineri, la Ministerul Comerțului Exterior, au avut loc convorbiri între Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, și Cyrille Adoula, ministru de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo.

Au luat parte Jean Marie Tuma Waku, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Congo la București, Julien Kasongo, director de cabinet al ministrului congolez.

Au participat Gheorghe Lazăr, adjunct al ministrului industriei lemnului, funcționari superiori din Ministerul Industriei Miniere și Geologiei.

Convorbirile, desfășurate într-o atmosferă cordială, au avut ca obiect dezvoltarea schimburilor economice și a cooperării tehnico-științifice dintre cele două țări.

★

Vineri dimineața, ministrul congolez a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

★

În cursul după-amiezii de vineri, ministrul de stat congolez și persoanele oficiale care îl însoțesc au vizitat Fabrica de mașini-unelte și agregate București, precum și noile cartiere de locuințe Titan și Drumul Taberei.

(Agerpres)

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 22, 23 și 24 martie a.c. în țară : Vreme în curs de încălzire ușoară. Cerul va fi variabil, cu înnourări mai accentuate în nordul țării, unde vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de ploaie. În rest ploi izolate. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 3 și plus 7 grade, iar maximele între 4 și 14 grade. Ceață locală. **În București :** Vreme în curs de încălzire ușoară. Cerul va fi variabil. Tendințe de ploaie. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura ușor variabilă. Ceață slabă.

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINIȘTRI

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Emil Drăgănescu, a primit vineri la amiază pe Ivan S. Jeludev, director general adjunct al Agenției internaționale pentru energia atomică (A.I.E.A.), care face o vizită în țara noastră.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a participat Ioan Ursu, președintele Comitetului de stat pentru energia nucleară.

Cu acest prilej au fost discutate unele probleme referitoare la activitatea desfășurată de A.I.E.A. în domeniul dezvoltării aplicațiilor pașnice ale energiei nucleare și participarea României la acest for internațional.

(Agerpres)

★

Directorul general adjunct al Agenției internaționale pentru energia atomică (A.I.E.A.) prof. Ivan S. Jeludev, a făcut vineri o vizită președintelui Comitetului de stat pentru energia nucleară, prof. Ioan Ursu. Cu această ocazie au fost discutate probleme privind extinderea relațiilor de colaborare și cooperare dintre A.I.E.A. și Comitetul de stat pentru energia nucleară.

În cursul după-amiezii oaspetele a făcut o vizită academicianului Horia Hulubei, consilier la Consiliul de Stat.

★

Însoțit de acad. Șerban Țițeica, directorul general adjunct al A.I.E.A. a vizitat, de asemenea, unele laboratoare și secții ale Institutului de fizică atomică, unde a luat cunoștință de ultimele realizări ale oamenilor de știință și cercetătorilor institutului.

Președintele Comitetului de stat pentru energia nucleară a oferit un dineu în cinstea oaspetelui, în saloanele hotelului „Athénée Palace".

(Agerpres)

Cronica zilei

SOSIREA UNEI DELEGAȚII ECONOMICE GHANEZE

Vineri seara a sosit în Capitală o delegație economică ghaneză, condusă de Appiah Menka, prim-adjunct al ministrului comerțului, care va face o vizită în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți membri ai conducerii Ministerului Comerțului Exterior și alte persoane oficiale.

Oaspeții vor purta tratative în vederea semnării Protocolului privind schimburile de mărfuri pe anul 1970 între cele două țări.

SOSIREA NOULUI AMBASADOR AL REPUBLICII GUINEEA

Vineri, 20 martie, a sosit în Capitală Mathias Fassou Moriba, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Guineea în Republica Socialistă România.

★

Un public numeros a luat parte vineri după-amiază în sala Teatrului U.G.S.R. din Capitală la simpozionul „Securitatea europeană — un obiectiv realist al zilelor noastre", organizat de Comitetul național pentru apărarea păcii și Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

După cuvîntul de deschidere rostit de prof. univ. Tudor D. Ionescu, președintele C.N.A.P., au vorbit Mia Groza, vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor, despre „Căile care pot duce la realizarea securității europene", Mihnea Gheorghiu, prim-vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, despre „Însemnătatea cooperării în Europa" și Nicolae Gavrilescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R., despre „Securitatea europeană — cauză a opiniei publice europene și mondiale".

★

Vineri seara s-a înapoiat din Kuweit Gheorghe Pacoste, adjunct al ministrului petrolului, care, în calitate de observator, a participat la lucrările Congresului al VII-lea Arab al petrolului.

★

Vineri, în cadrul unei festivități, ambasadorul Republicii Democrate Germane la București, Ewald Moldt, a înmînat președintelui Camerei de Comerț, Victor Ionescu, medalia de onoare a Tîrgului de la Leipzig.

★

Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat, la Casa de cultură a I.R.R.C.S., o expoziție de fotografii din Belgia, pusă la dispoziție de Ambasada Belgiei la București.

În cadrul festivității de deschidere, care a avut loc vineri la amiază, au luat cuvîntul Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, și Paul Duque, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Belgiei la București.

★

Dr. M. Popescu-Buzeu, președinte de onoare, secretar general al Uniunii Medicale Balcanice, a plecat vineri la Nicosia, unde va deschide lucrările celui de-al V-lea Curs internațional de perfecționare consacrat „Actualităților în medicină".

În continuare, el va participa la a VII-a Sesiune a Zilelor Medicale ale Orientului Apropiat și Mijlociu ce se va desfășura între 29 martie—2 aprilie la Beirut, sub auspiciile guvernului libanez în colaborare cu Uniunea Medicală Balcanică.

★

Începînd de vineri, în sala Dalles, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă prezintă publicului bucureștean expoziția pictorului Deciko Uzunov, artist al poporului din R.P. Bulgaria.

La deschiderea expoziției au fost de față Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, și alți reprezentanți ai C.S.C.A., Ion Jalea, președinte de onoare, și Brăduț Covaliu, președinte al Uniunii Artiștilor Plastici, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, oameni de artă și cultură, ziariști.

Au fost prezenți Spas Gospodov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București, și membri ai ambasadei, șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

SCHIMBUL INSTRUMENTELOR DE RATIFICARE A UNOR ACORDURI ROMÂNO-CHILIENE

Vineri 20 martie, la Ministerul Afacerilor Externe a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare a acordurilor cultural, comercial și de cooperare economică și tehnică între Republica Socialistă România și Republica Chile.

Din partea română, schimbul a fost efectuat de Gheorghe Săulescu, director în M.A.E., iar din partea chiliană de Fernando Contreras, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Chile la București.

La ceremonia schimbului au asistat Ion Mineu, adjunct al ministrului industriei miniere și geologiei, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și din Ministerul Comerțului Exterior.

A fost de față senatorul Juan de Dios Carmona Peralta, președintele Comisiei pentru industrie și minerit din Chile.

★

Vineri, senatorul Juan de Dios Carmona Peralta, președintele Comisiei pentru industrie și minerit din Republica Chile, a avut întrevederi și a purtat convorbiri la Ministerul Industriei Miniere și Geologiei cu ministrul Bujor Almășan și cu Ion Mineu, adjunct al ministrului, la Ministerul Comerțului Exterior, cu ministrul Cornel Burtică și cu Alexandru Albescu, adjunct al ministrului, și la Ministerul Afacerilor Externe, cu George Macovescu, prim adjunct al ministrului.

Cu acest prilej au fost abordate probleme de interes comun privind cooperarea economică dintre România și Chile, exprimîndu-se satisfacția reciprocă în legătură cu ultimele acorduri încheiate între cele două țări.

(Agerpres)

Ziua internațională pentru eliminarea discriminării rasiale

Adunare festivă la București

Sub auspiciile Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa și Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, vineri după-amiază a avut loc în București o adunare festivă consacrată „Zilei internaționale pentru eliminarea discriminării rasiale".

La adunare au luat parte membri ai Asociației juriștilor din România, oameni ai muncii din Capitală, studenți români și din țările africane aflați la studii în țara noastră.

Adunarea a fost deschisă de prof. univ. Stanciu Stoian, secretar general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa. În continuare, dr. docent Alexandru Bolintineanu, șef de sector la Institutul de cercetări juridice al Academiei de Științe Sociale și Politice, membru al Subcomisiei O.N.U. pentru eliminarea discriminării rasiale și protecția minorităților, a vorbit despre activitatea Organizației Națiunilor Unite pentru eliminarea discriminărilor rasiale și a politicii de apartheid.

Cu zece ani în urmă, în ziua de 21 martie 1960, la Sharperville, oraș din Africa de sud, s-a petrecut un eveniment tragic, care a zguduit opinia publică din întreaga lume. În timp ce o coloană de cîteva mii de oameni demonstrau în mod pașnic pentru abolirea legilor rasiale impuse de guvernanții de la Pretoria, poliția a intervenit brutal, cu o sălbăticie fără precedent. Sub rafalele de mitralieră au căzut seceraţi 67 de africani, în timp ce alți 186 au fost grav răniți. În amintirea sîngerosului eveniment și ca expresie a cerinței întregii omeniri progresiste de a se elimina apartheidul, discriminarea rasială, sub orice formă s-ar manifesta ele, Organizația Națiunilor Unite a adoptat la sesiunea din 1966 o declarație prin care **21 martie** a fost proclamată **„Ziua internațională pentru eliminarea discriminării rasiale".**

Africa australă se menține ca citadelă a rasismului. În această zonă a continentului negru, discriminarea rasială, apartheidul sînt instrumente permanente de guvernare ale regimurilor aflate la putere, susținute de monopolurile imperialiste interesate în exploatarea bogatelor resurse naturale de aici. În Republica Africa de Sud, populația de culoare este lipsită de cele mai elementare drepturi. Un muncitor negru cîștigă de peste 10 ori mai puțin decît un alb pentru aceeași muncă ; o mare parte din băștinași sînt îngrămădiți în „bantustane" — rezervații plasate în zone aride, la mare depărtare de orașe. În disprețul normelor de drept internațional și sfidînd O.N.U., regimul de la Pretoria își arogă dreptul de a controla și administra Namibia, considerată „provincie" a Africii de Sud. Nu mai departe decît la începutul lunii martie, la Salisbury rasiștii rhodesieni au proclamat în mod ilegal „Republica Rhodesia", consfințind perpetuarea dominației celor aproximativ 240 000 de albi asupra populației de culoare majoritare — peste 4,5 milioane. În Angola, Mozambic, Guineea (Bissau) și Insulele Capului Verde, regimul de la Lisabona, în cirdășie cu Pretoria și Salisbury, sprijinit de puterile N.A.T.O., reușește încă, prin represiuni brutale, să-și mențină dominația colonială. Valul acțiunilor de luptă ale popoarelor din aceste teritorii, dornice de a deveni libere și independente, devine însă tot mai puternic, edificiul colonialist este tot mai intens zdruncinat.

Inegalitatea și discriminarea pe temeiuri rasiale se practică, din nefericire, și în alte regiuni ale globului. Sînt cunoscute acțiunile rasiștilor, mai ales în statele din sudul S.U.A. ; discriminări rasiste se manifestă și în alte state. „Este aproape de neconceput ca în 1970, la 25 de ani după adoptarea Cartei Națiunilor Unite, prejudecățile și discriminarea rasială să mai reprezinte una dintre cele mai importante probleme sociale ale lumii", a declarat secretarul general al O.N.U., U Thant, într-un mesaj cu ocazia „Zilei internaționale pentru eliminarea discriminării rasiale". În același mesaj, U Thant a declarat că anul 1971 va fi declarat An internațional de luptă împotriva rasismului și a discriminărilor rasiale.

Pentru poporul român, care a condamnat și condamnă cu hotărîre orice formă de asuprire rasială și colonială, ziua de azi constituie un nou prilej de a-și reafirma solidaritatea consecventă cu lupta popoarelor aflate încă sub dominație colonială pentru cucerirea dreptului la o existență liberă, de sine stătătoare, față de țelurile nobile ale deplinei egalități între toate popoarele și între toți oamenii, indiferent de rasa, naționalitatea sau culoarea pielei.

Dumitru POPA

LA IAȘI — COLOCVIU NAȚIONAL STUDENȚESC CU TEMA :

„Rolul filozofiei marxiste și al culturii umaniste în formarea viitorului specialist"

Astăzi se deschide la Iași colocviul național studențesc : „Rolul filozofiei marxiste și al culturii umaniste în formarea viitorului specialist", organizat de Comitetul Executiv al Uniunii Asociațiilor Studențești din România. Timp de două zile, delegații ale studenților din toate centrele universitare, constituite din cei mai buni studenți la învățătură din toate sectoarele învățămîntului nostru superior, vor dezbate referatele întocmite de colective studențești din București și Iași, pe temele : „Perspectiva înnoitoare deschisă de cel de-al X-lea Congres al P.C.R. în dezbaterea problemelor privind rolul filozofiei marxiste și al culturii umaniste în dezvoltarea conștiinței socialiste" și „Însușirea concepției materialist-dialectice, cunoașterea valorilor culturii, științei și tehnicii — factori esențiali în formarea multilaterală a viitorilor specialiști". De asemenea, va fi prezentat și supus dezbaterii referatul „Rolul asociațiilor studențești în formarea personalității politice militante a studentului", alcătuit de Comisia politico-ideologică a U.A.S.R.

Manifestare reprezentativă pentru preocupările studențimii din țara noastră, dornică să aprofundeze principiile fundamentale ale politicii partidului nostru, acest colocviu continuă o meritorie inițiativă studențească din precedentul an universitar. Asemenea dezbateri au mai avut loc pe temele : „Socialismul și democrația", organizat în centrul universitar București, și „Omul în lumea contemporană" — la Cluj. Lucrările prezentului colocviu vor fi publicate ulterior într-un volum.

La colocviu au fost invitați și șefi de catedre de științe sociale și umaniste din instituțiile de învățămînt superior, reprezentanți ai Academiei de Științe Sociale și Politice, activiști de partid.

Manifestări dedicate centenarului nașterii lui V. I. Lenin

În întreaga țară continuă manifestările omagiale consacrate aniversării centenarului nașterii lui V. I. Lenin.

Așezămintele culturale din județul Neamț organizează în aceste zile expoziții cuprinzînd opere ale lui V. I. Lenin, fotografii, înfățișîndu-l pe conducătorul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în diferite perioade ale vieții sale, precum și seri literare omagiale și simpozioane. La căminul cultural din Horia-Roman a avut loc o seară literară avînd ca temă „Chipul lui Lenin în literatura universală", iar la cluburile muncitorești din Săvinești, Roznov, Bicaz și Tg. Neamț profesori de științe sociale și activiști de partid au făcut expuneri cu privire la mărturiile documentare despre Lenin și mișcarea muncitorească din România.

★

La liceul „Mihai Eminescu" din Satu Mare s-a deschis o expoziție închinată acestui eveniment. De asemenea, la bibliotecile municipale din Satu Mare și Carei, ca și în numeroase întreprinderi și instituții sătmărene, au avut loc zilele acestea expuneri despre viața și activitatea lui Vladimir Ilici Lenin.

★

La Casa de cultură a tineretului din Pitești, a avut loc o adunare festivă, în cadrul căreia directorul bibliotecii municipale din localitate, Silvestru Voinescu, a conferențiat despre „Lenin în viziunea contemporanilor".

★

În cadrul aceleiași manifestări, la Casa Armatei din Brașov a avut loc vineri un colocviu pe tema „Lenin și cultura". Personalități ale vieții culturale din localitate au susținut cu acest prilej comunicări relevînd figura lui Vladimir Ilici oglindită în artă și literatură. În continuare poeți brașoveni și bucureșteni au citit din creațiile lor dedicate centenarului Lenin, iar actori ai teatrului dramatic și membri ai filarmonicii locale au prezentat un program artistic.

(Agerpres)

Telegrame

Cu prilejul Zilei internaționale de solidaritate cu Vietnamul, Comitetul național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez și Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa au trimis telegrame de solidaritate Comitetului Central al Frontului Patriei din R.D. Vietnam și Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

De asemenea, Uniunea Generală a Sindicatelor, Comitetul național pentru apărarea păcii, Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților din România și Consiliul Național al Femeilor au trimis telegrame de solidaritate organizațiilor similare din R. D Vietnam și Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

ȘTIRI SPORTIVE

FOTBAL : 32 DE ȚĂRI LA CAMPIONATUL EUROPEAN ● ROMÂNIA ÎN GRUPĂ CU CEHOSLOVACIA, ȚARA GALILOR ȘI FINLANDA

Ieri a avut loc la Roma tragerea la sorți a grupelor campionatului european de fotbal. **Selecționata României** face parte din **grupa I**, împreună cu **echipele Cehoslovaciei, Țării Galilor și Finlandei.**

Iată alcătuirea celorlalte grupe : **grupa a II-a :** Bulgaria, Ungaria, Franța, Norvegia ; **grupa a III-a :** Anglia, Grecia, Elveția, Malta ; **grupa a IV-a :** U.R.S.S., Irlanda de nord, Spania, Cipru ; **grupa a V-a :** Belgia, Scoția, Portugalia, Danemarca ; **grupa a VI-a :** Italia, Suedia, Austria, Irlanda ; **grupa a VII-a :** Iugoslavia, R. D. Germană, Olanda, Luxemburg ; **grupa a VIII-a :** R. F. a Germaniei, Polonia, Turcia, Albania.

Jocurile din cadrul grupelor vor începe în luna august 1970. Prima clasată în fiecare grupă se califică pentru sferturile de finală.

Paralel cu acest campionat se va disputa și un campionat continental rezervat echipelor de tineret. Echipa României este în grupă cu formațiile Finlandei și Cehoslovaciei.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI PE GHEAȚĂ (grupa A) a continuat la Stockholm cu meciul Cehoslovacia—Finlanda. Scor 9—1 (1—0, 5—1, 3—0) în favoarea jucătorilor cehoslovaci.

BOX. — Thailandezul Chartchai Chionoi a recucerit titlul de campion mondial profesionist la categoria muscă, învingîndu-l la puncte în 15 reprize pe mexicanul Effren Torres.

ATLETISM. — 400 m femei în 52"4/10. — Cu prilejul campionatelor feminine de atletism ale Australiei, desfășurate la Melbourne, Sandra Brown a cîștigat proba de 400 m cu o performanță remarcabilă : 52"4/10. În proba de 100 m garduri, Maureen Caird și Pamela Kilborn au fost cronometrate cu același timp : 13"3/10.

TURNEUL DE ȘAH DE LA BELGRAD. — În runda a 9-a a turneului internațional feminin de șah de la Belgrad, Alexandra Nicolau (cu piesele albe) a învins-o în 19 mutări pe Elisabeta Polihroniade. Malipetrova a cîștigat la Timmer și Katia Iovanovici la Rujița Iovanovici. În clasament conduce Kusnir (U.R.S.S.) cu 6.5 puncte și o partidă întreruptă, urmată de Malipetrova (Cehoslovacia) — 6,5 puncte. Elisabeta Polihroniade ocupă locul 7 cu 4,5 puncte, iar Alexandra Nicolau — locul 10 cu 3,5 puncte.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 20 MARTIE 1970

EXTRAGEREA I : 33 10 31 11 81 3 45 86 71.

Fond de premii : 669 021 lei.

EXTRAGEREA a II-a : 24 39 65 43 27 14 60.

Fond de premii : 598 814 lei.

teatre

● Filarmonica de stat „George Enescu" (la Ateneul Român): **Concert simfonic.** Dirijor: Lawrence Foster (S.U.A.) — 20.
● Opera Română: **Povestirile lui Hoffmann** — 19,30.
● Teatrul de operetă: **Singe vienez** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **Oameni și șoareci** — 19,30; (sala Studio): **O femeie cu bani** — 19,30.
● Teatrul de comedie: **Mandragora** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu): **Transplantarea inimii necunoscute** — 18; **Muzică + poezie 1970** — 21,30; (sala din str. Alex. Sahia): **Puricele în ureche** — 15; **Sfîntul Mitică Blajinu** — 20.
● Teatrul Mic: **Emigrantul din Brisbane** — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **Crimă și pedeapsă** — 19,30; (sala Studio): **Cînd luna e albastră** — 20.
● Teatrul Giulești: **Comedie cu olteni** — 19,30; (la Sala Palatului): **Geamandura** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă": **Eminescu și Veronica** — 9,30.
● Teatrul evreiesc de stat: **Mazel-tov!** — 19,30.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **O poveste cu cintec** — 15; 17; **Nocturn I** — 21,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Boeing-Boeing** — 17: **Varietăți** — 20; (sala din Calea Victoriei nr. 174): **Nicuță... la Tănase** — 19,30.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" **Domnișoara din Timișoara** — 19,30.
● Ansamblul Artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: **Esop, viața, muzica și noi** — 20.
● Circul de stat: **Carnavalul circului** — 19,30.

cinema

● **Moll Flanders:** PATRIA — 9; 12; 15; 18, 21, FESTIVAL — 9; 12; 15; 18; 21.
● **Doi bărbați pentru o moarte:** VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Joc dublu în Serviciul Secret:** BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21.
● **Domnișoara doctor:** REPUBLICA — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,15; 21,15.
● **Adio Texas:** LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, MELODIA — 9,45; 12; 14,15; 16,15; 18,30; 20,45, MODERN — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Elvira Madigan:** CAPITOL — 9,30; 11,45; 14, 16.30; 18,45; 21.
● **Mireasa era în negru:** FAVORIT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30, FEROVIAR — 9, 11,15, 13,30, 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Explozie în munți:** AURORA — 10; 12,30; 15,30; 18; 20,15.
● **Ghici cine vine la cină?:** CENTRAL — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, FLOREASCA — 10; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Stăpîn pe situație:** LUMINA — 8,45—16,30 în continuare; 18,45; 21, BUCEGI — 9,45; 12; 16; 18,15; 20,30.
● **Program pentru copii:** DOINA — 9; 10.
● **Te iubesc, te iubesc:** DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Leul african:** TIMPURI NOI — 9—17 în continuare.
● **Pat și Patachon:** CINEMATECA (sala Union): 10; 12; 14.
● **Program de scurt metraje:** TIMPURI NOI — 19—21 în continuare.
● **Visul domnului Gentil:** EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, TOMIS — 9,30—15,30 în continuare; 18; 20,15, FLAMURA — 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30.
● **Căsătorie prin mica publicitate:** ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15; 17,45; 20.
● **Noapte cu ceață:** BUZEȘTI — 15,30; 17,30.
● **Colina:** BUZEȘTI — 19,30.
● **Comisarul X și „Panterele albastre":** DACIA — 8,30—20,45 în continuare, GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30, MIORIȚA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.
● **Corabia nebunilor:** LIRA — 15,30; 19.
● **Păcatul dragostei:** DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,45; 20, UNIREA — 15,30; 18; 20,15.
● **Femeia îndărătnică:** COTROCENI — 15,30; 18; 20,30.
● **Don Juan fără voie:** VOLGA — 10—12 în continuare; 16; 18,15; 20,30.
● **Bătălia pentru Roma:** VIITORUL — 15,30; 19.
● **Taina leului:** MOȘILOR — 15,30; 18.
● **Unchiul meu:** MOȘILOR — 20,30.
● **Călugărița:** FLACĂRA — 15,30; 19.
● **Cînd se arată cucuveaua:** ARTA — 9,30—15,45 în continuare; 18,15; 20,30.
● **Rio Bravo:** VITAN — 15,30; 19.
● **La nord prin Nord-Vest:** RAHOVA — 15,30; 19.
● **Prea mic pentru un război atît de mare:** POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● **O șansă dintr-o mie:** COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● **Prieteni fără grai:** CRINGAȘI — 15,30; 18; 20,15.
● **Via Mala:** PACEA — 15,45; 18; 20,15, PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● **Băieții în haine de piele:** FERENTARI — 15.30; 18; 20,15.

tv

Programul I

17,00 Deschiderea programului — Emisiune în limba germană. 18,05 Cheia orașului — emisiune-concurs pentru tineret realizată de studioul de televiziune în colaborare cu Biroul de turism pentru tineret al C.C. al U.T.C. Participă echipele reprezentative ale municipiilor Cluj și Tg. Mureș — Transmisiune de la Teatrul Național din Cluj. Prezentator — Mihai Florea. 19,00 Telejurnalul de seară. 19,20 Reflector. 19,35 Muzică ușoară pe 16 mm. 19,45 Teleenciclopedia. 20,35 O oră cu Alfred Hitchcock: „Perdeaua opacă". 21,25 Anunțuri — publicitate. 21,30 Seară de muzică (Interviziune). Spectacol transmis din sala de concerte a Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din București. 22,05 Telejurnalul de noapte — Telesport. 22,35 Parada vedetelor. 23,15 Închiderea emisiunii programului I.

Programul II

20,35 Deschiderea emisiunii — Seara melomanului. Recital Ludovic Spiess. 20,50 Film serial : „Sumbra toamnă" (IV) — producție a studiourilor iugoslave. 21,40 Actualități literare. 21,50 Film artistic : „Salvele Aurorei" — producție a studiourilor sovietice. 23,15 Închiderea emisiunii programului II.

viața internațională

Declarații făcute în cadrul întîlnirii de la Erfurt de premierul R. D. G., Willi Stoph, și de cancelarul R. F. G., Willy Brandt

ERFURT 20 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, în cadrul primei întîlniri care a avut loc joi, la Erfurt, între șefii de guvern ai celor două state germane, Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, și Willy Brandt, cancelarul federal al Republicii Federale a Germaniei, au făcut declarații oficiale, în cadrul cărora au prezentat pozițiile de la care pornesc în momentul de față în abordarea problemelor legate de normalizarea relațiilor dintre cele două state germane.

În declarația de principiu făcută de președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, **WILLI STOPH**, este evidențiată importanța istorică a întîlnirii dintre șefii de guvern ai R.D.G. și R.F.G. Această întîlnire, se arată în declarație, are drept scop discutarea problemelor fundamentale legate de normalizarea relațiilor dintre cele două state suverane și independente. Cetățenii R.D.G. și R.F.G. — a spus premierul Willi Stoph — urmăresc această întîlnire cu mare atenție, așteptînd de la ea o contribuție constructivă la consolidarea păcii în centrul continentului nostru. Guvernele statelor pe care le reprezentăm la aceste convorbiri poartă o mare răspundere pentru ca de pe pămîntul german să nu mai izbucnească niciodată un război.

Vorbitorul a amintit că în curînd se vor împlini 25 de ani de la ziua în care Reichul german fascist, făurit prin sînge și sabie, a pierit înecat în sînge și prin sabie. Dorința cea mai umană care trebuie să însuflețească pe șefii de guvern ai R.D.G. și R.F.G. — a spus Willi Stoph — trebuie să fie aceea ca, pe baza învățămintelor trase din politica nefastă a imperialismului german, să-și aducă acum contribuția la asigurarea unei păci trainice în Europa și în lume. „În ceea ce privește guvernul Republicii Democrate Germane, a spus W. Stoph, pot da asigurări că sîntem pe deplin conștienți de această răspundere, iar politica noastră este orientată în întregime spre asigurarea păcii".

Această răspundere l-a călăuzit pe președintele Consiliului de Stat al R.D.G., W. Ulbricht, atunci cînd a prezentat proiectul de tratat cu privire la stabilirea de relații egale în drepturi, nediscriminatorii, pe baza principiilor dreptului internațional, între R.D.G. și R.F.G.

Premierul Willi Stoph a declarat că problemele abordate la întîlnirea de la Erfurt sînt de o importanță primordială și au menirea să realizeze o cotitură în relațiile dintre R.D.G. și R.F.G., în interesul conviețuirii pașnice a popoarelor celor două state germane și al securității europene. Arătînd că în prezent relațiile dintre cele două state germane sînt anormale. W. Stoph a evidențiat că pe ordinea de zi se află reglementarea principială și trainică a acestora.

În cadrul unei analize critice a politicii de două decenii a guvernelor anterioare din R.F.G., vorbitorul a apreciat schimbarea de guvern din Republica Federală, care a apărut ca rezultat al alegerilor din toamna anului 1969, drept o expresie a dorinței păturilor largi ale populației R.F.G. de a se înfăptui o schimbare a orientării politice, o îndepărtare de la politica nerealistă și primejdioasă pentru pace dusă în trecut.

Guvernul R.D.G. a luat cunoștință de faptul că noul cancelar federal al Republicii Federale a Germaniei și alți reprezentanți ai guvernului R.F.G. recunosc existența a două state germane suverane și independente, se arată în declarație. Consecința logică a acestei recunoașteri nu poate consta decît în stabilirea unor relații bazate pe egalitatea deplină între R.D.G. și R.F.G., conform normelor dreptului internațional, care să permită coexistența pașnică a celor două state cu orînduiri sociale diferite.

În numele Consiliului de Miniștri al R.D.G., W. Stoph a întrebat dacă cancelarul R.F.G. ar fi dispus, în numele guvernului Republicii Federale, să facă acest pas și să înceapă tratative pentru încheierea tratatului propus de R.D.G.

Dacă ambele părți se lasă călăuzite de bunăvoință, a spus vorbitorul, și dacă se urmărește obținerea unor rezultate în interesul păcii și corespunzătoare intereselor cetățenilor statelor noastre, nu trebuie să existe nici o contradicție între vorbe și fapte. Din păcate, a spus el, nu pot evita să arăt asemenea contradicții în politica guvernului Republicii Federale. În legătură cu aceasta, președintele Consiliului de Miniștri al R.D.G. a respins o serie de teze difuzate în R.F.G. cu privire la așanumitele „relații intergermane speciale", despre o răspundere a celor patru puteri și în ce privește R. D. Germană și capitala sa, Berlin. R.D.G. este un stat socialist și suveran, a declarat vorbitorul. Este inutil să se încerce a camufla refuzul de a stabili relații conform dreptului internațional prin formula „sîntem cu toții germani". Astăzi există Republica Democrată Germană socialistă și Republica Federală monopolist-capitalistă, două state independente, între care există o deosebire socială fundamentală. În legătură cu aceasta, Willi Stoph a subliniat că cele două state suverane R.D.G. și R.F.G. nu pot fi unificate, deoarece orînduirile sociale opuse nu pot fi unite. Aș fi satisfăcut dacă, așa cum se pare, această apreciere făcută de comun acord, pe baza unei concepții realiste, s-ar dovedi în avantajul unei politici a rațiunii, al stabilirii unor relații egale, pe baza dreptului internațional, între R.D.G. și R.F.G. Vorbitorul a relevat, de asemenea, că unificarea este o problemă care poate fi rezolvată ulterior, pe baza democrației și socialismului.

În continuare, Willi Stoph a arătat că nu se poate vorbi de relații normale între cele două state germane atîta timp cît guvernul R.F.G. practică în continuare discriminarea față de R.D.G. pe plan internațional, aducîndu-i prejudicii ; de aceea se cere ca guvernul R.F.G. să renunțe la doctrina Hallstein și la pretenția de a fi unicul reprezentant al poporului german.

Subliniind că a sosit momentul să se reglementeze relațiile dintre cele două state germane, președintele Consiliului de Miniștri al R.D.G. a propus apoi să se treacă la discutarea proiectului de tratat între cele două state germane. În legătură cu aceasta, guvernul R.D.G. consideră necesar ca în desfășurarea ulterioară a convorbirilor să fie examinate următoarele probleme fundamentale : stabilirea de relații normale între R.D.G. și R.F.G. pe baza egalității în drepturi și a dreptului internațional, relații libere de orice discriminare ; renunțarea guvernului R.F.G. la pretenția de reprezentant unic al poporului german ; neamestecul în relațiile politice externe ale celuilalt stat ; renunțarea definitivă la doctrina Hallstein ; renunțarea la folosirea forței între R.D.G. și R.F.G., cu recunoașterea reciprocă, fără îngrădiri, a faptului că sînt subiecte de drept internațional ; recunoașterea integrității teritoriale și a intangibilității frontierelor de stat existente ale celor două state germane ; cererea de primire în O.N.U. a R.D.G. și R.F.G. ; renunțarea la achiziționarea de arme nucleare și la orice formă de a dispune de acestea ; renunțarea la producerea, folosirea și stocarea de arme chimice și bacteriologice ; reducerea cu 50 la sută a cheltuielilor de înarmare ; examinarea problemelor legate de înlăturarea tuturor rămășițelor celui de-al doilea război mondial ; achitarea de către R.F.G. a tuturor datoriilor față de R.D.G. și reglementarea obligațiilor de despăgubiri de către R.F.G.

În încheiere, președintele Consiliului de Miniștri al R.D.G. a reafirmat hotărîrea guvernului său de a ajunge la soluții constructive și a declarat că este dispus să aibă o nouă întîlnire cu cancelarul federal Willy Brandt într-o localitate din R.F.G. Willi Stoph a apreciat ca fiind pozitiv începutul făcut pe calea, destul de lungă, a normalizării relațiilor dintre cele două state germane și și-a exprimat convingerea că pot fi create premise pentru o reglementare a relațiilor dintre R.D.G. și R.F.G., în interesul păcii și securității europene.

Luînd cuvîntul, cancelarul R. F. a Germaniei, **WILLY BRANDT**, a subliniat că situația impune căutarea unor domenii în care există posibilitatea obținerii de progrese pentru pace și pentru oamenii din Germania. Vorbitorul a relevat importanța zilei de 19 martie, cînd, pentru prima dată de cînd există cele două state, șefii lor de guvern se întîlnesc pentru a se sfătui asupra unor probleme de interes comun. „Între noi există divergențe profunde în ce privește aprecierea orînduirilor sociale respective, a spus Willy Brandt. Aceste deosebiri de păreri nu ne scutesc însă de obligația de a ne aduce contribuția la făurirea unei păci trainice în Europa și de a căuta o formă reglementată pentru coexistența pașnică între statele noastre, în perspectiva unei orînduiri de pace europene. Trebuie pornit de la faptul că în Germania, între frontierele ei reale din 1970, există două state germane care trebuie să trăiască alături". Avertizînd împotriva nutririi unor iluzii greșite cu privire la natura dificultăților care trebuie depășite, cancelarul federal a spus că trebuie să se pornească de la realitate, așa cum este ea. Este evident că relațiile dintre Est și Vest nu pot fi îmbunătățite esențial atîta timp cît relațiile din inima Europei rămîn tulburate. Aceasta înseamnă că cele două guverne germane trebuie să facă o încercare sinceră pentru a găsi o cale pe care să se poată porni și pe care trebuie pornit, în folosul securității pe continentul nostru. Dar pacea și securitatea, adevărate și trainice, pot fi găsite numai într-o orînduire de pace europeană, prin care să se pună capăt, în același timp, atît confruntării între blocuri, cît și antagonismului dintre cele două state germane.

Referindu-se la fărădelegile comise în numele german, la distrugerile provocate de cel de-al III-lea Reich în cursul războiului, W. Brandt a spus : „Pentru acestea răspundem cu toții, indiferent unde ne-a pus soarta... Cu siguranță că sîntem de acord asupra faptului că de pe pămîntul german nu mai trebuie să pornească un alt război".

Referindu-se la proiectul tratatului asupra stabilirii de relații egale în drepturi între cele două state germane, transmis la 18 decembrie de către președintele Consiliului de Stat al Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht, președintelui Republicii Federale a Germaniei, Gustav Heinemann, cancelarul federal și-a exprimat părerea că înainte de formularea unor astfel de proiecte ar fi necesar un schimb de păreri în cadrul cărora să se ajungă la concluzia că există posibilitatea începerii unor negocieri la capătul cărora să se afle reglementări contractuale ale relațiilor dintre R.F.G. și R.D.G. Pentru guvernul meu, a declarat Willy Brandt, este de la sine înțeles că un tratat sau un acord încheiat între cele două state germane trebuie să aibă aceeași obligativitate ca orice alt acord încheiat de guvernele noastre cu terțe state. El a reamintit părerile sale privitoare la modalitățile și obiectul negocierilor dintre guvernele celor două state și principiile după care se călăuzește guvernul federal. Printre aceste principii, cancelarul a menționat faptul că între R.F.G. și R.D.G. trebuie să existe asemenea relații încît să fie clar că ele nu sînt state străine unul pentru celălalt. Willy Brandt a declarat că în relațiile dintre cele două state germane trebuie să fie valabile principiile unanim recunoscute ale dreptului interstatal, în special excluderea oricărei discriminări, respectarea integrității teritoriale, obligativitatea soluționării pașnice a tuturor problemelor litigioase și respectarea frontierelor. Ambele state germane — a spus Willy Brandt — trebuie să-și asume obligația de a nu modifica cu forța structura socială din teritoriul partenerului la acord : să tindă spre o colaborare de bună vecinătate. După ce a amintit punctul de vedere al guvernului R.F.G. cu privire la Berlin, cancelarul federal a propus ca cele două state germane să se pronunțe pentru respectarea drepturilor și răspunderilor actuale ale celor patru puteri în ce privește Germania în întregime și în ce privește Berlinul ; să sprijine eforturile acestor puteri în sensul realizării unor acorduri privind îmbunătățirea situației din Berlin. „A pune relațiile dintre statele noastre pe o bază contractuală, a subliniat vorbitorul, ar fi un lucru important pentru Europa și ar promova cu siguranță întrunirea unei conferințe consacrate întăririi securității și colaborării în Europa și pentru Europa".

În continuare, cancelarul federal s-a referit la poziția celor două state germane în organizațiile internaționale, propunînd discutarea acestei probleme, ca și a altora, la viitoarele întîlniri și în măsura progreselor ce se vor face în cadrul convorbirilor bilaterale. El a vorbit despre necesitatea sporirii schimburilor dintre R.F.G. și R.D.G. în domeniul economiei și tehnicii, subliniind că ar însemna un progres dacă între cele două state germane și la Berlin s-ar realiza tot atît de mult în domeniul schimburilor de vizite, al contactelor culturale și al întîlnirilor sportive, cît s-a realizat pînă în prezent între R.F.G. și diferite state din Europa răsăriteană.

Răspunzînd unor probleme puse în cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, Willy Brandt a declarat : „Aș vrea să subliniez încă o dată faptul că relațiile noastre trebuie să se bazeze pe principiile nediscriminării și egalității în drepturi, pe faptul că nimeni nu poate acționa în numele celuilalt și că nici unul dintre noi nu poate reprezenta în străinătate celălalt stat". Cancelarul a exprimat acordul pentru ducerea unor tratative cu privire la toate problemele pe care una sau cealaltă parte le-a pus sau le va pune. „Nimeni nu trebuie să urmărească tutelarea celuilalt, a spus el. Nu am venit aici să cer ruperea unor legături ale R.D.G. sau desființarea vreunor forme sociale. Cu atît mai puțin mă gîndesc să accept cerințe asemănătoare adresate R.F.G.".

Cancelarul federal a constatat în încheiere că deși convorbirile se află la „începutul unui drum lung și dificil" și „nu putem să neglijăm ceea ce ne desparte", totuși — a spus el — „ar trebui să punem pe primul plan problemele în care ar fi posibilă o înțelegere". Willy Brandt a propus ca cele două părți să numească împuterniciți care să studieze și să valorifice propunerile prezentate pînă la următoarea întîlnire a șefilor de guverne ale celor două state germane.

După cum s-a mai anunțat, următoarea întîlnire între Willy Brandt și Willi Stoph urmează să aibă loc la 21 mai, în localitatea Kassel, din Republica Federală a Germaniei.

★

BERLIN 20 (Agerpres). — Imediat după încheierea convorbirilor de la Erfurt cu cancelarul R. F. a Germaniei, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, Willi Stoph, a acordat un interviu televiziunii din R.D.G., în cadrul căruia a arătat că „discuțiile au fost utile". Caracterizînd poziția delegației R.D.G., vorbitorul a subliniat : „în primul rînd, năzuința spre asigurarea păcii ; în al doilea rînd, este important că am pornit de la problemele hotărîtoare, de la problemele vitale, de la interesele vitale ale oamenilor nu numai din R.D.G. și R.F.G., ci și din toate țările Europei". Răspunzînd la întrebarea dacă în timpul convorbirilor au fost făcute propuneri noi din partea R.D.G., Willi Stoph a arătat că, întrucît pînă în prezent nu s-a primit nici un răspuns oficial la propunerea cu privire la proiectul de tratat prezentat de R.D.G., nu a fost necesar să se prezinte propuneri noi.

Premierul R.D.G. a precizat că în cadrul întîlnirii de la Erfurt au fost prezentate deschis puncte de vedere contradictorii. „Aceasta nu a fost pentru noi o surpriză — a spus Willi Stoph — și probabil nici pentru cancelarul Willy Brandt. Dacă ar fi depins numai de R.D.G., chiar întîlnirea de la Erfurt ar fi putut contribui ca aceste convorbiri să se transforme în tratative autentice cu privire la normalizarea relațiilor dintre R.D.G. și R.F.G., pe baza dreptului internațional".

★

BONN 20 (Agerpres). — Într-o declarație făcută joi seara televiziunii vest-germane, după întîlnirea de la Erfurt a șefilor de guvern ai celor două state germane, cancelarul R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a menționat ca rezultate pozitive ale întîlnirii : „În primul rînd și pe un plan concret, faptul că ne vom întîlni din nou la Kassel, la 21 mai, ceea ce este esențial din punct de vedere politic. În al doilea rînd, fiecare dintre noi, așa sper, are acum o înțelegere ceva mai bună a situației, pe baza argumentației aduse de cealaltă parte". Willy Brandt a adăugat că întrevederea în doi cu Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, „a fost foarte concludentă". „Această întrevedere a evidențiat multe păreri contradictorii, dar și multe lucruri care indică interese comune — a spus Brandt. Revine acum experților noștri să facă catalogul punctelor asupra cărora dezacordul este complet și al acelor puncte asupra cărora poate fi căutată o înțelegere. Tocmai pe această bază va fi pregătită cu grijă întîlnirea de la Kassel".

ÎN CAMBODGIA SITUAȚIA SE MENȚINE ÎNCORDATĂ

DECLARAȚIA PRINȚULUI NORODOM SIANUK

PEKIN 20 (Agerpres). — Corespondentul agenției France Presse din Pekin relatează că prințul Norodom Sianuk, care se află într-o vizită neoficială la Pekin, a remis presei o declarație în care se arată că „destituirea sa, hotărîtă de Adunarea Națională a Cambodgiei, este absolut ilegală". Eu nu pot fi destituit din funcția de șef al statului decît de către întreaga națiune — a declarat Sianuk — adică pe calea unui referendum național, a cărui valabilitate nu ar fi putut fi contestată. Parlamentul s-a erijat în tribunal special, ilegal și anticonstituțional pentru a judeca în lipsă pe șeful statului, ceea ce constituie o încălcare inadmisibilă a legii și legislației pe care parlamentul pretinde că le reprezintă. Constituția țării noastre — se spune în încheierea declarației lui Norodom Sianuk — nu conține nici o dispoziție care să permită parlamentului și guvernului să destituie pe șeful statului, deoarece acesta este numit pe viață".

★

PNOM PENH 20 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că „noul șef al statului cambodgian, Cheng Heng, președintele Adunării Naționale, care l-a înlocuit pe Norodom Sianuk în urma unei lovituri de stat, a lansat o proclamație prin care cere forțelor armate cambodgiene să dea ascultare ordinelor sale. În proclamație se afirmă că „armata trebuie să reprime cu armele orice acțiune pe care prințul Sianuk ar încerca să o inițieze făcînd uz de un drept de care nu mai dispune".

Postul de radio Pnom Penh a comunicat, de asemenea, că suspendarea libertăților constituționale, hotărîtă de noile autorități, „vizează o perioadă temporară de șase luni, însă ea poate fi prelungită".

În capitala Cambodgiei s-a aflat în același timp că au fost revocate din funcții unele oficialități guvernamentale, printre care șeful serviciului de securitate și comandantul forțelor de ordine, pe motivul că Adunarea Națională, reunită la 19 martie, nu le-a acordat vot de încredere.

ITALIA

M. Rumor însărcinat din nou cu formarea guvernului

ROMA 20 (Agerpres). — Mariano Rumor, premierul demisionar al Italiei, a fost primit vineri dimineața la Palatul Quirinale de președintele Giuseppe Saragat. Cu acest prilej, Rumor a fost însărcinat să procedeze la noi sondaje în vederea „examinării posibilităților concrete de formare a unui nou guvern". Mariano Rumor va porni în noua sa misiune de explorare de la rezultatele obținute de președintele Senatului, Amintore Fanfani.

APEL PENTRU INTENSIFICAREA LUPTEI DE ELIBERARE ÎN VIETNAMUL DE SUD

SAIGON 20 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a Zilei naționale de luptă contra imperialismului american, Prezidiul Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare, Comitetul Central al Alianței forțelor naționale, democratice și pașnice din Vietnam și Guvernul Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud au adresat populației sud-vietnameze și forțelor armate populare de eliberare apelul de a-și intensifica eforturile în vederea obținerii victoriei finale în lupta împotriva agresiunii americane. Subliniind că planurile imperialiste ale S.U.A. privind Vietnamul datează din 1950, apelul relevă că raportul de forțe este în prezent net favorabil forțelor patriotice, în ciuda superiorității mașinii de război americane. „Aceasta, se spune în apel, a cunoscut în ultima perioadă eșecuri tot mai grele, evoluția situației fiind caracterizată în prezent prin confuzia crescîndă a trupelor agresoare, pe de o parte, și creșterea continuă și maturizarea forțelor patriotice sud-vietnameze, pe de alta".

Apelul cheamă forțele patriotice, păturile progresiste și toate persoanele animate de grija față de viitorul țării să-și intensifice lupta pentru încetarea războiului de agresiune american, pentru retragerea din Vietnamul de sud a trupelor americane și satelite, pentru răsturnarea regimului Thieu-Ky-Khiem și respectarea dreptului poporului sud-vietnamez de a-și soluționa singur, fără amestec din afară, problemele interne.

În încheiere, se exprimă recunoștința profundă a populației sud-vietnameze pentru sprijinul primit din partea țărilor socialiste, a popoarelor care luptă pentru dobîndirea independenței naționale și libertății și a cercurilor progresiste din celelalte țări ale lumii.

Demonstrație la Istanbul, împotriva prezenței bazelor N.A.T.O. în Turcia

COMUNICAT BULGARO-POLONEZ

VARȘOVIA 20. — Corespondentul Agerpres I. Dumitrașcu transmite : Delegația de partid și guvernamentală bulgară condusă de Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și-a încheiat vizita oficială și de prietenie în Polonia, plecînd spre patrie. La aeroport, oaspeții bulgari au fost conduși de Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și de alți conducători de partid și de stat din Polonia.

În comunicatul comun dat publicității se arată că cele două părți s-au informat asupra sarcinilor construcției socialiste și au efectuat un schimb de păreri în probleme de interes reciproc. Se arată, de asemenea, că colaborarea polono-bulgară s-a dezvoltat multilateral și că există posibilități mari în vederea dezvoltării în continuare a colaborării economice, tehnice și științifice.

Cele două delegații au efectuat totodată și un schimb de păreri asupra unor probleme actuale ale situației internaționale, precum și ale mișcării comuniste și muncitorești, subliniază comunicatul.

agențiile de presă transmit:

Lucrările conferinței internaționale teoretice cu tema „Lenin și problemele democrației socialiste", organizată de revista teoretică a C.C. al P.C. din Cehoslovacia, „Nova Mysl", cu ocazia centenarului nașterii lui V. I. Lenin, au luat sfîrșit. La lucrări au participat reprezentanți ai revistelor teoretice de partid din unele țări socialiste. În ultima zi a lucrărilor, Nestor Ignat, redactor-șef adjunct al revistei „Lupta de clasă", a prezentat o expunere în legătură cu esența democratică a orînduirii noastre socialiste.

Noul tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și R. S. Cehoslovacă a fost parafat vineri de miniștrii de externe ai celor două țări. J. Marko și A. Gromiko. În aceeași zi, A. Gromiko, care se află într-o vizită oficială în R. S. Cehoslovacă, la invitația guvernului cehoslovac, a fost primit de către președintele L. Svoboda.

Reprezentanții permanenți la O.N.U. ai U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței și-au continuat joi convorbirile în problema Orientului Apropiat.

A 14-a aniversare a proclamării independenței Tunisiei a fost sărbătorită în întreaga țară. Presa tunisiană relevă că, în anii care au trecut din 1956, Tunisia a obținut succese de seamă în domeniile economic, social și cultural.

Statele Unite vor continua bombardamentele în Laos, a declarat ministrul apărării al S.U.A., Melvin Laird, în cadrul unei conferințe de presă.

În capitala Laosului a sosit colonelul Pradith Tieng Tham, purtător al unui mesaj adresat de președintele C.C. al Partidului Neo Lao Haksat, prințul Sufanuvong, șefului guvernului regal laoțian, prințul Suvanna Fuma. Conținutul mesajului este legat de programul în cinci puncte de soluționare politică a problemei laoțiene dat publicității la 6 martie de Partidul Neo Lao Haksat.

Un protocol privind schimburile comerciale pe anul 1970 a fost semnat de Giou Huamin, adjunct al ministrului comerțului exterior al R. P. Chineze, șeful delegației R. P. Chineze la tratativele economice cu Republica Arabă Unită de la Cairo, și Hassan Abbas Zaki, ministrul economiei și comerțului exterior al R.A.U.

Seară românească, la Viena, organizată de Asociația de prietenie Austria-România, la care au participat personalități ale vieții culturale și artistice din Viena, profesori și studenți. Prof. Gheorghe Cazan, de la Universitatea din București, a evocat evenimentele revoluționare de la 6 Martie 1945, subliniind importanța lor pentru dezvoltarea ulterioară a României. A rulat apoi filmul „România-Orizont '69".

Noul șef al guvernului Liechtenstein a fost ales de parlamentul principatului, în persoana lui Alfred Hilbe, liderul Uniunii patriotice. Este pentru prima oară din 1928 cînd partidul Uniunea patriotică, apreciat ca grupare politică de stînga, deține o majoritate de 8 locuri, din cele 15, în noul parlament.

Guvernul american reexaminează problema vînzării de avioane de recunoaștere cu reacție „F-5" către Libia — a anunțat un purtător de cuvînt al Departamentului de Stat. Dezvăluirile făcute — scrie agenția Reuter — pun într-o situație delicată guvernul american care a criticat vînzările de avioane franceze către Libia.

Un elicopter militar american, la bordul căruia se afla generalul maior Lloyd Ramsey, s-a prăbușit într-o zonă de junglă din regiunile deluroase ale Vietnamului de sud, a anunțat joi un purtător de cuvînt militar. Două dintre persoanele aflate la bord au fost ucise, iar alte șase — printre care și generalul — rănite.

Peste 100 de scriitori portughezi au hotărît să constituie o nouă societate a autorilor. Vechea societate a fost desființată de către guvernul portughez în urmă cu șase ani, ca urmare a acordării unui premiu literar lui Luandino Vieira, romancier patriot din Angola, condamnat la 14 ani închisoare, sub acuzația de a fi desfășurat „activități ilegale".

La 21 martie populația de origine kurdă din Irak va putea celebra, pentru prima dată, sărbătoarea sa națională.

Senatorul W. Fulbright s-a pronunțat în favoarea stabilirii de relații normale între S.U.A. și Cuba. „Restabilirea unor relații normale între Statele Unite și Cuba ar fi de dorit în interesul ambelor țări", a subliniat senatorul american.

Într-un sondaj al opiniei publice efectuat de Institutul Gallup, ale cărui rezultate au fost publicate în ziarul „Daily Telegraph", se arată că, dacă în Marea Britanie ar avea loc în prezent alegeri generale, Partidul conservator ar obține 46,5 la sută din voturi, iar Partidul laburist 41 la sută. În urmă cu patru luni, acest decalaj era cu mult mai mare în favoarea conservatorilor.

Vizita în unele țări arabe a ministrului afacerilor externe al Olandei, Joseph Luns, cuprinde Libanul, Iordania și R.A.U. La Beirut, Luns va prezida și o conferință a ambasadorilor Olandei în țările arabe. Șeful diplomației olandeze va aborda cu interlocutorii săi probleme politice legate de actuala situație din Orientul Apropiat, precum și unele chestiuni de interes reciproc.

Un proiect de lege prin care se interzice reclama în favoarea fumatului la posturile americane de radio și televiziune, a fost aprobat joi de Senatul american. Proiectul prevede, de asemenea, ca, la șase luni după intrarea în vigoare, producătorii să înscrie pe pachetele de țigări un sever avertisment prin care să se atragă atenția asupra pericolului deosebit pentru sănătate, pe care îl reprezintă fumatul.

„NOI NU VOM MERGE!"

(Urmare din pag. I)

covîrșitoarea majoritate, 95 la sută din cei prezenți au cerut ca trupele americane să fie imediat retrase din Vietnam, pentru a da posibilitatea poporului vietnamez să-și hotărască singur soarta. „Sînt momente în viață cînd trebuie să te ridici împotriva a ceea ce crezi că este extrem de dăunător țării tale. Consider că a sosit momentul să declar cu toată tăria că mă voi opune încorporării și voi refuza să iau parte la acest război nejust și imoral" — a declarat tînărul Roger Blac, redactor-șef al ziarului studenților Universității din California.

Tinerii partizani ai păcii din capitala țării au organizat joi spre prinz un miting pe cîmpia din jurul Obeliscului, la care au luat parte reprezentanți ai organizațiilor pacifiste de masă și sindicatelor, studenților și elevilor, intelectualilor, oamenilor de artă și cultură. Într-o perfectă ordine, mii de tineri s-au încolonat, pornind în marș spre centrul național al recrutărilor. În fruntea coloanei, 6 tineri duceau pe umeri un sicriu în care se aflau liste cu numele celor răpuși în război, precum și mii de ordine de recrutare. Sicriul a fost depus în fața intrării centrului național al recrutărilor.

Solidarizîndu-se cu mișcarea tinerilor protestatari, organizația „Femei, luptați pentru pace" a mobilizat mii de partizani ai păcii la un miting antirăzboinic în fața Capitoliului, sub lozincile : **„Aduceți-ne fiii și soții acasă", „Încetați măcelul și escaladați pacea", „Nu mai plătim impozite pentru război".**

Săptămîna de luptă împotriva recrutărilor s-a încheiat vineri seara prin organizarea de pichete și demonstrații împotriva serviciului militar obligatoriu sub lozinca : „Nu te lăsa recrutat pentru a nu fi nevoit să ucizi, sau să fii ucis, într-un război pe care nu-l dorești și nu-l sprijini".

Manifestațiile partizanilor păcii din S.U.A., care, lună de lună, capătă forme noi și se intensifică mereu, cuprinzînd păturile tot mai largi de tineri și adulți, sînt o mărturie a opoziției crescînde a opiniei publice americane față de războiul de agresiune al S.U.A. în Vietnam, față de politica de „vietnamizare" a războiului.

DEZVOLTAREA COLABORĂRII ECONOMICE SOVIETO-FRANCEZE

MOSCOVA 20 (Agerpres). — Vladimir Kirillin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a avut o întrevedere cu François Xavier Ortoli, ministrul dezvoltării industriale și cercetărilor științifice al Franței, care face o vizită în Uniunea Sovietică. În timpul convorbirii, relevă agenția TASS, s-a subliniat că colaborarea economică și tehnico-științifică dintre cele două țări se dezvoltă cu succes. Printre altele, în ultimul timp, s-au încheiat tratativele cu privire la colaborarea în producția și desfacerea mașinilor-unelte cu comandă program și cu privire la livrarea de către Franța a unor instalații pentru complexul de gaze de la Orenburg. Continuă convorbirile cu privire la construcția conductei de gaze U.R.S.S.—Franța și la livrările de către firme franceze a unor echipamente pentru uzine de autocamioane și întreprinderi pentru producția de nichel și cupru. S-a relevat, de asemenea, faptul că au fost obținute unele rezultate practice, care permit să se întrevadă noi domenii de colaborare prin crearea de întreprinderi în produsele cărora sînt cointeresate ambele părți.

INDIA

Recrudescența incidentelor din Bengalul de vest

DELHI 20 (Agerpres). — După o scurtă perioadă de acalmie, incidentele dintre diversele grupuri rivale reprezentate în parlamentul local din Bengalul de vest au reizbucnit în noaptea de joi spre vineri atît în capitala acestui stat, Calcutta, cît și în districtele învecinate, unde tulburările din ultimele trei zile au provocat moartea a 40 de persoane și rănirea altor 350. În partea de nord a capitalei Bengalului de vest au avut loc adevărate lupte, care au durat peste trei ore, între forțele de poliție și manifestanți. Numărul celor arestați se ridică pînă acum la 340.

Aceste incidente au început marți, în urma demisiei primului ministru al cabinetului local din Bengalul de vest, Ajoy Mukherjee, provocată de divergențele existente între partidele componente ale coaliției guvernamentale. În semn de protest împotriva demisiei lui Ajoy Mukherjee, sindicatele au făcut apel la grevă generală. După cum s-a anunțat, guvernul federal a hotărît preluarea conducerii administrative a statului Bengalul de vest, iar președintele Indiei, Varahagiri Venkata Giri, a semnat un decret care stipulează suspendarea Adunării legislative a statului și administrarea lui directă prin intermediul guvernatorului S. S. Dhawan.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul combinatul poligrafic „Casa Scînteii" 40 360